

A tartalomból

1-7. oldal
Takács Lajos egykori vízügyi igazgató születésének 100. évfordulóját ünnepeltük

8-9. oldal
Szanazugban ülésezett az Árvízvédelmi Munkacsoport

9. oldal
Hortobágy-Berettyó bejárás

9-13. oldal
Szakági konferenciák

13-14. oldal
Pályázati hírek

14-15. oldal
Továbbképzési hírek

15-19. oldal
VÍZTÜKÖR
Interjú Fehér Edittel és Pataki Sándor Adriánnal

20. oldal
Személyügyi híreink

21-22. oldal
Főigazgatói elismerést kapott Kruchió István gát- és csatornaőr

21. oldal
Rétes Pál lett a Szarvasi Szakaszmérnökség vezetője

21-23. oldal
Búcsú Megyeri Mihálytól és Kincses Istvántól

23-26. oldal
40 éves a Vízrajzi Adattár és a Peresi Természetvédelmi Bemutatóház

27-30. oldal
Tizenkét félisten és a Mester, na meg a Háromkirályok

30-31. oldal
„Kisköre 50”

31-32. oldal
Újraéled a KÖVIZIG tekecsapata

32-34. oldal
Hidrometeorológia

34-35. oldal
Hidrológia

Takács Lajos egykori vízügyi igazgató születésének 100. évfordulóját ünnepeltük

A Takács Lajos-emléksarok előtt
(balról: Szabó János, dr. Vasas Ferencné, Bereczki Zoltánné Takács Mária, Siklósi István)

2023. szeptember 22-én Takács Lajos egykori vízügyi igazgató születésének 100. évfordulója alkalmából tartottunk ünnepi megemlékezést Mezőberényben.

Takács Lajos 1923. szeptember 23-án született Gyulán, 1957-ben kezdett a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóságnál dolgozni, 1966 és 1981 között pedig ő volt az első számú vezetője az igazgatóságnak. Gazdag életútjáról születésének 100. évfordulóján egy életutat összefoglaló kiadvánnyal, a Bodoki Károly Vízügyi Múzeumban egy emléksarok kialakításával és a Mezőberényi Polgármesteri Hivatalban egy ünnepi rendezvénnyel emlékeztünk meg. Az eseményen Beszterczey Attila színművésztől gyönyörű verseket hallhattunk, majd tolmácsolásában rövid betekintést engedünk Takács Lajos gondolataiba, a 2011-ben megírt önéletrajzának kivonatán keresztül.

Az eseményen Siklósi István polgármester úr is köszöntötte a megjelenteket, aki szívén viseli a városában

található Takács Lajos által 1974-ben alapított múzeumot. A hivatal kezdeményezésére a múzeum a Békés Megyei Értéktárba is bekerült.

Dr. Szlávik Lajos professor emeritus, a Magyar Hidrológiai Társaság tiszteletbeli elnöke beszédében elmondta, hogy személyes, jó kapcsolatot ápolt az egykori vezetővel. Körülbelül 50 évvel ezelőtt ismerte meg, mikor vissza szeretett volna térni Gyulára. Megkereste Takács Lajost, aki kérésére felvette Őt a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság Vízgazdálkodási Osztályára dolgozni. A Vízügyi Közlemények, CV. évfolyam 2023. évi 1. füzetében egy írással is megemlékezik Takács Lajosról. Digitális formában 2024. februárjától lesz elérhető, az alábbi címen:

https://library.hungaricana.hu/hu/collection/vizugy_VizugyiKozlemenyek/

A rendezvényen Bak Sándor nyugalmazott igazgató ismertette az egykori vezető életútját, kiemelve azt, hogy Takács Lajos a vízügyi igazgatóságok

Folytatás a 2. oldalon →

70 éves történetéből több mint 60 évnek résztvevője, tanúja volt. A vízügyi igazgatás nagy egyéniségei között emlegetjük, aki nemcsak a nyugdíjba vonulásáig, hanem egészen az élete végéig elkötelezte magát a vízügyi szolgálatnak, 25 évig aktív részese, majd később segítőtje lett a szervezetnek. Bak Sándor beszédét 2-6. oldalon olvashatják.

Az eseményen részt vett Takács Lajos lánya Bereczki Zoltánné Takács Mária, aki meghatódottan mondta, hogy milyen büszkeséggel töltené el Édesapját, ha hallhatná, hogyan beszélnek róla az eseményen. Nagy örömmel fogadta, hogy az általa adományozott hagyatéki tárgyakat a Bodoki Károly Vízügyi Múzeumban bemutatják.

Az esemény a Hosszúfok I. szivattyútelepen található Bodoki Károly Vízügyi Múzeumban folytatódott. Avatóbeszédében dr. Vasas Ferencné a Bodoki Károly Vízügyi Múzeum Baráti Kör tagja elmondta, hogy az emléksarok kialakításának gondolata 2019-ben vetődött fel, mikor Takács Lajos lánya, édesapja hagyatékából személyes tárgyakat adományozott az igazgatóságnak. Ezen tárgyak most az emléksarok vitrinjében láthatóak. A Baráti Kör nagy örömmel állt az emléksarok kialakításának ügye mellé, hiszen célkitűzésük a vízügyi múlt értékeinek ápolása, különös tekintettel arra, hogy Igazgató Úr nyugdíjas évei alatt a Baráti Kör tagja is volt. Az avatóbeszédet 6-7. oldalon olvashatják. Az esemény végén ünnepélyes szalagátvágásra is sor került, mellyel átadtuk a nagyközönség részére is a Takács Lajos-emléksarokot.

A Takács Lajosról készült kiadvány letölthető innen:

http://intranet.kovizig.hu/letoltes/takacs_lajos_szuletesenek_100_evfordulojara.pdf

Pozsárné Kaczkó Zita

Emlékezés Takács Lajosra (Bak Sándor nyugalmazott igazgató beszéde)

Szeretettel köszöntöm Takács Lajos családtagjait, Polgármester Urat, Elnök Urat, Igazgató Urat, és minden kedves megjelentet, akik

Folytatás a 3. oldalon →

Bereczki Zoltánné Takács Mária, az egykori igazgató lánya is részt vett az eseményen

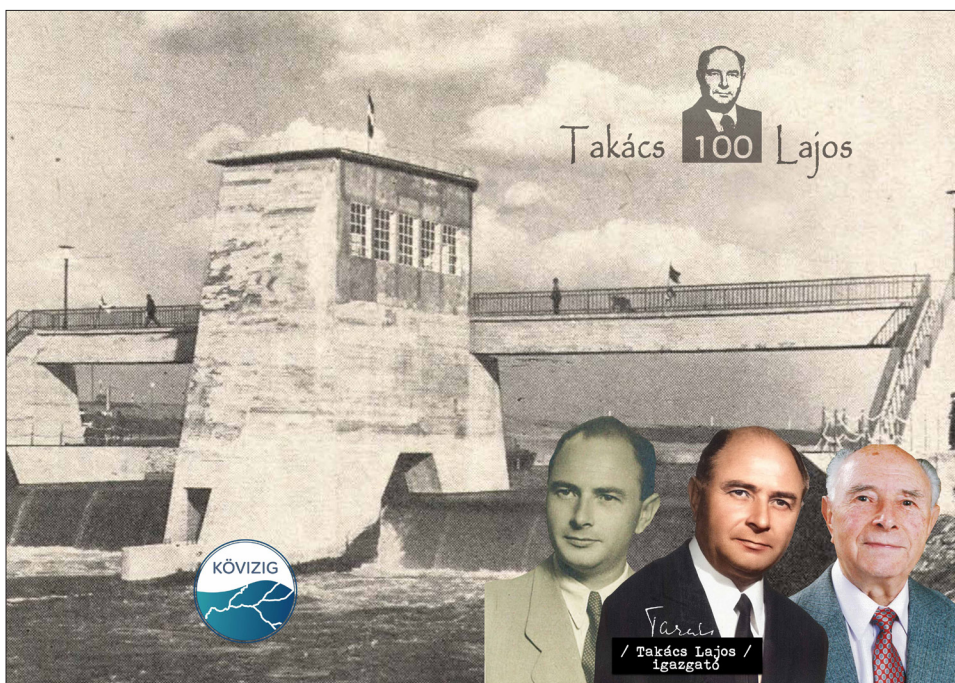
Bak Sándor nyugalmazott igazgató előadása a Mezőberényi Polgármesteri Hivatalban

Szabó János igazgató és Bereczki Zoltánné Takács Mária az emléksarok előtt

azért jöttek el, hogy együtt emlékezzünk meg Takács Lajos születésének 100. évfordulójáról. Erről a bűvös 100-as számról többször beszéltünk Lajos bácsival is, szeretnénk volna, illetve reméltük, hogy majd vele együtt ünnepelhetjük. Utólag azt gondolom, hogy mi talán nagyobb jelentőséget tulajdonítottunk ennek, mint Ő maga. Lajos bácsi bölcsen a sorsra bízta ezt, nem különösebben foglalkozott a dologgal, a 95. évhez közeledve pedig, érezve, hogy fogy az ereje, már csak sejtelmesen mosolygott, amikor a 100. születésnapot szóba hoztuk. A sors nem volt figyelemmel a mi kívánságunkra, Lajos bácsi lassan 5 éve nincs közöttünk, így ma nélküle emlékezünk a jeles évfordulóra.

Takács Lajos nem egészen 25 évig dolgozott a vízügyi szolgálatban. Ez nem kevés idő, de nem is kiugróan sok, számos munkatársunk töltött el ennél lényegesen hosszabb időt a vízügyi szolgálatban. Takács Lajost ma ezzel együtt is a vízügyi igazgatás nagy egyéniségei között emlegetjük, mert egyrészt egy életpálya megítélésének nem az eltöltött idő a legfontosabb faktora, másrészt Takács Lajos nem a nyugdíjba vonulásáig, hanem az élete végéig kötelezte el magát a vízügyi szolgálat mellett. Több mint 60 évig volt a vízügyi szolgálat, a vízügyi igazgatóság tagja, tevékenységének alakítója, irányítója, majd később segítője. A vízügyi igazgatóságok a közeljövőben, október 1-jén ünneplik alapításuk 70. évfordulóját. Nem végeztem ezirányú kutatómunkát, de azt gondolom, hogy a vízügyi

igazgatóságok ezzel a 70 évvel egyedülálló helyet foglalnak el a magyar igazgatás történetében, nem tudok más olyan szervezetről, amely 70 éve lényegileg változatlan alapfeladatokat ellátva működik. Nos, Takács Lajos ebből a 70 évből volt több mint 60 évnek a résztvevője, tanúja.

A 12 vízügyi igazgatóság az elmúlt 70 évben országsszerte kitermelte, felszínre hozta a maga nagy egyéniségeit, meghatározó alakjait. A Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság történetében ilyen kiemelkedő, meghatározó egyéniségnek tekintjük Takács Lajost, az igazgatóság volt mérnökét, majd igazgatóját. Vajon milyen tényezők játszottak szerepet abban, hogy Takács Lajos a vízügyi igazgatás nagy egyéniségei közé emelkedhetett a Körös-vidéken?

A személyes kvalitások természetesen meghatározóak ebben a tekintetben is, de ha valami más tényezőt is nevesíteni szeretnénk, akkor talán az adott kort mindenképpen meg kell említenünk. Lajos bácsi aktív időszaka az utolsó néhány évtől eltekintve az ún. Dégeni-vízügy időszakára esett, arra az időszakra, amelyet ma a magyarországi vízgazdálkodás aranykoraként szoktak emlegetni.

Ebben az időszakban a vízgazdálkodást egy erős, jó politikai háttérrel rendelkező karizmatikus vezető, Dégen Imre irányította, aki maga is mérnök volt, és aki valódi vezetője, menedzselője tudott lenni a vízügyeknek. Ez az adottság lehetővé tette, hogy ez az időszak a koncepcionális tervezés és a nagy fejlesztések időszaka is lehessen egyben. Ekkor indult, illetve teljesedett ki országsszerte a közműves vízellátási program, fontos árvízvédelmi fejlesztések történtek, emellett megkezdődött a belvízvédelmi szivattyútelepek elektrifikációja, folytatódott a folyók csatornázása, és számos szociális tartalmú beruházásra is lehetőség nyílt. Egy pozitív, fejlesztő, progresszív időszak és közeg természetesen több lehetőséget nyújt a mérnöki munka kiteljesedésére, mint egy forrásszegény, túlélős időszak. Szeretném hangsúlyozni ugyanakkor, hogy a támogató környezet csak a lehetőséget jelentette, a lehetőségekkel voltak, akik tudtak élni, és voltak, akik kevésbé. Azt gondolom,

Dégen Imrével az 1974-es árvíznél
(Takács Lajos közepén, tőle jobbra Dégen Imre sötét öltönyben)

Folytatás a 4. oldalon →

hogy Takács Lajos nagyon jól élt a kor adta lehetőségekkel. Mérnöki és vezetői kvalitásait ráadásul a természet erői igencsak komoly próbák elé állították, ne felejtjük el, hogy Takács Lajos igazgatói időszakában voltak a Körös-vidék legsúlyosabb árvizei. 1970-ben a korábbi maximumoknál 45-112 cm-rel magasabb tetőző vízszintek alakultak ki a Körösökön, mintegy 30 ezer ember kitelepítését kellett megszervezni, végrehajtani. 1974-ben az érkező rekord magasságú árhullámok csak a Fehér- és Fehér-Körös közötti mintegy 71 km²-nyi terület, az ún. Nagydelta elöntésével voltak egyéb károkozás nélkül levezethetőek. 1980-ban pedig az évszázad legnagyobb árvízkatasztrófáját kellett kezelni a Körös-vidéken, amikor a Kettős-Körös jobbparton Hosszúfoknál töltésszakadás következett be. A hősiesség védekezésnek köszönhetően sikerült a kitört vizeket lokalizálni, de így is 105 km²-nyi terület került elöntésre. Ezekben a helyzetekben egyértelműen megmutatkozott Takács Lajos vezetői rátermettsége, amelyet az állami vezetés is elismert.

Akik együtt dolgoztak Takács Lajossal – magamat is ebbe a körbe sorolhatom – határozott, a három lépés távolságot tartó, de igazságos, korrekt és jó vezetőnek tartották, aki tisztelettel viseltetett minden munkatársa iránt, legyen az mérnök, vagy kubikos. Azt gondolom, hogy Lajos bácsi emberi

Helyszíni szemle az 1980-as Hosszúfoki töltésszakadásnál

és vezetői magatartására jelentős hatással volt az, hogy nem kapta az élettől könnyen a dolgokat, mindenért igencsak meg kellett dolgoznia. Hiába volt jó képességű gyerek, a család helyzete sokáig elzárta előle a tanulás lehetőségét. De, a nehézségek egyeseket felőrölnék, másokat viszont megerősítenek. A nyomdai tanoncidő, és az egyéb, általa végzett munkák megtanították a fizikai munka tiszteletére, megbecsülésére. Ez, a fiatalkori éveiben kialakult és megerősödött értékrend, amelynek vezérlő elve a szüleitől útravalóul kapott „légy igaz ember” elv volt, élete végéig elkísérte. Leérettségizett, és kitartásának köszön-

hetően 30 évesen elkezdhette az egyetemi tanulmányait. A tanulás fontossága és a „sosem késő” elv mélyen beleivódott, később, vezetőként is mindig támogatta a munkatársak tanulási szándékát, és személyesen is sokat tett például azért, hogy Békéscsabán fennmaradjon, illetve folytatódjon a nagy hagyományokkal rendelkező vízügyi technikusképzés. Az ifjúkori nehézségek is hozzájárulhattak átlag feletti szociális érzékenységehez, fiatal pályakezdő mérnökként én magam is megtapasztalhattam ezt. Takács Lajos elmúlt 35 éves, amikor mérnöki oklevelet szerzett. A mérnöki munkát tehát friss tudással, de már egy 35 éves fiatalember élettapasztalataival kezdte, és ezek a tapasztalatok meggyőződésem szerint segítettek őt mérnöki pályája során.

Dégen Imre az 1966-os árvíznél szerzett pozitív személyes tapasztalatai alapján nevezte ki 1966. június 20-án a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság vezetőjének, és ezt a feladatkört több mint 15 évig látta el, egészen 1981. december végén történt nyugdíjazásáig. Az igazgatói kinevezése elmondása szerint lelkiismeretfurdalást is okozott számára, nehezen tudta feldolgozni, hogy azt a Kurta Józsefet váltotta az igazgatói székben, aki 1957-ben hatszori, az 1956-os eseményekkel összefüggő sikertelen próbálkozás után felvette őt a vízügyhöz, és akinek ezért nagyon hálás volt.

Takács Lajos igazgatói működé-

Folytatás az 5. oldalon →

NK-XIV. öntözőrendszer alapköletétele, 1977.

1981. december végén vonult nyugdíjba

sének nyomát létesítmények sora viseli magán a Körös-vidéken. Ebben az időszakban épültek meg a Kettős-Körösön a Békési, a Sebes-Körösön a Körösladányi duzzasztómű, a Fehér-Körös fix fenékgátja, az NK-XIV. öntözőrendszer alapművei. Elkészült a térség árvízvédelmi biztonsága szempontjából kulcsfontosságú Mályvádi és Mérgesi árvízi szükségtározó, 15 új, villamos üzemű szivattyútelep, megvalósult, illetve rekonstrukcióra került 35 gátörház. Gyulán és Fokközön korszerű árvízvédelmi osztagtelepek, Gyulán vízminőségi laboratórium létesült. És még hosszasan lehetne sorolni a Takács Lajos nevéhez kötődő létesítményeket, fejlesztéseket.

A fejlesztések mellett az igazgatóság mai működési területe is neki köszönhetően alakult ki. Meg tudta győzni az ágazati és a megyei vezetőket, hogy előnyösebb lenne, ha a Szarvasi Szakasztechnikusok nem a szegedi, hanem a gyulai vízügyi igazgatósághoz tartozna. Erőfeszítéseit siker koronázta, és 1973-ban a Szarvasi Szakasztechnikusok a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatósághoz került. A jó emberi kapcsolatok kialakítását és ápolását a vezetői munka egyik legfontosabb elemének tekintette Lajos bácsi, sokat mesélt róla, hogy a jó emberi kapcsolatok miként segítették Őt például a Körösladányi duzzasztó, vagy a békéscsabai technikusképzés ügyében.

Takács Lajos sikeres igazgatói mű-

ködésével a gyulai igazgatóságot a magyar vízügyi igazgatás élvonalába emelte. Sok kvalifikált fiatal szakember került ebben az időszakban az igazgatósághoz, a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság országos elismerések sorát nyerte el. A szakmai- és vezetői teljesítményének köszönhetően Lajos bácsi, hogy Dégen Imre a vízügy legfelsőbb konzultatív irányító testülete, az Országos Vízügyi Hivatal Kollégiuma tagjává nevezte ki. Lajos bácsi ezt szinte életpályája csúcsának tekintette, nagyon büszke volt rá, joggal!

Lajos bácsi a nyugdíjazását maga kezdeményezte, sőt, fogalmazhatok úgy, hogy harcolt érte. Ennek az volt az oka, hogy elmondása szerint a családjában a férfiak saj-

nátosan korán haltak meg, arra gondolt, jó lenne egy ideig élvezni a nyugdíjas évek jelentette, immár munkahelyi felelősség nélküli szabadságot.

Takács Lajos 58 évesen nyugdíjba vonult ugyan, de élete végéig igazi vízügyes maradt, aktivitását és szakmai érdeklődését mindvégig megőrizte. Nyugdíjasként még 4 évig volt az MHT Békés megyei Területi Szervezetének az elnöke is, később pedig bekapcsolódott a Városszépítő Egyesület, majd a vízügyi értékek és hagyományok ápolására létrejött Bodoki Károly Vízügyi Múzeum Baráti Kör munkájába is.

Igazgatói működésem 21 éve alatt Lajos bácsi minden évben meglátogatott, hogy érdeklődjön az Igazgatóság helyzetéről, a legfontosabb aktuális ügyekről, problémákról. Kezdetben kínosan ügyelt arra, hogy ezek a látogatások ne legyenek egy óránál hosszabbak, véletlenül sem szeretett volna a terhemre lenni. Roppant fegyelmezett, ugyanakkor végtelenül udvarias ember volt. De, a 21 év hosszú idő, az évek múltával lassan kezdett engedni a marasztalásomnak, és ezek a beszélgetések hosszabbak, és – bár alapvetően mindig a szakmai kérdésekről szóltak – egyre barátságosabbak lettek. A korkülönbség ellenére igazi, kölcsönös tiszteleten alapuló barátság alakult ki közöttünk, amit a sors különös ajándékának tartok ma is. Kedves baráti gesztus volt részéről, hogy meghívott a Budapesti Műszaki Egyetemen tartott

Folytatás az 6. oldalon →

Életrajzi beszélgetés Takács Lajossal

ünnepekre is, ahol aranydiplomát vehetett át. Azt terveztük, hogy együtt megyünk majd 2019-ben a gyémántdiploma átadására is, erre azonban sajnos már nem került sor. Ezzel együtt is, büszke vagyok arra, hogy tanúja, részese lehettem egy kiváló mérnök és vízügyi vezető, és egy nagyszerű ember élete utolsó szakaszának, kísérhettem Őt az elmúlással lezáruló szép és méltó, hosszú úton.

Takács Lajos személye ma, és a jövőben is megkerülhetetlen lesz mindenki számára, aki a Körös-vidék vízgazdálkodásának a történetével kíván foglalkozni. Tevékenysége nyomát meggyőződésem szerint a sok-sok létesítmény mellett az a szellemiség is őrzi, amelyet képviselt, és amelyet igyekszünk átadni az utódoknak.

A hagyományok tisztelete, ápolása fontos eleme volt Takács Lajos mérnöki és igazgatói tevékenységének. Ez indította Őt arra, hogy 1974-ben megalapítsa a hosszúfoki Bodoki Károly Vízügyi Múzeumot, amely immár közel 50 éve mutatja be az érdeklődőknek a Körös-vidék gazdag vízügyi múltjának az emlékeit.

Nem is emlékezhetnénk rá, a vízügyi igazgatás történetének kiemelkedő alakjára méltóbb módon születésének 100. évfordulóján, mint azzal, hogy az általa alapított múzeumban egy, az életútját bemutató emléksarkot alakítunk ki. Tesszük ezt abban a reményben, hogy a múzeum, és benne az emlékhely az idővel dacolva őrzi majd Takács Lajosnak, a Körös-vidék kiemelkedő mérnökének és vízügyi vezetőjének az emlékét.

Bak Sándor

Takács Lajos-emléksarok avatása (Dr. Vasas Ferencné a Bodoki Károly Vízügyi Múzeum Baráti Kör tagjának avatóbeszéde)

A Bodoki Károly Vízügyi Múzeum Baráti Kör nevében szeretettel köszöntök mindenkit a Takács Lajos igazgató úr tiszteletére kialakított emléksarok avatásán.

Az emléksarok kialakításának gondolata 2019-ben fogalmazódott meg a vízügyi igazgatóság részéről, amikor is Takács igazgató úr lánya néhány személyes tárgyat és az Igazgató Úr szakmai mun-

Az Aranydiploma átvételekor Bak Sándor és Takács Lajos

kasságával összefüggő dokumentumokat ajándékozott az igazgatóságnak. A vitrinben most ezek a tárgyak láthatók, egyetemi leckönyve, aranydiplomája, kitüntetései, személyes tárgyai közül az írógép, óra, szemüveg. A Baráti Kör örömmel fogadta az emléksarok kialakításának gondolatát, egyrészt azért, mert kiemelt feladatának tekinti a múlt értékeinek megőrzését, és azért is, mert Takács Lajos igazgató úr 2010-től haláláig a Baráti Kör tagja volt, vezetőségi tag és tiszteletbeli elnök. Örültünk továbbá az emléksarok kialakításának azért is, mert beszélgetéseink során többször tett említést arról, hogy szívesen venné, ha az épület falán egy tábla utalna arra, hogy a múzeum alapítása az ő nevéhez kötődik.

Dióhéjban a múzeum történetéről, 1962-ben az Országos Vízügyi Főigazgatóság tájegységi múzeumok létesítését rendelte el. Takács La-

jos igazgató úr felismerte a múzeum létesítésének vízügytörténeti jelentőségét, megtalálta a megfelelő szakembereket, akik lelkesen összegyűjtötték és kiállításba rendezték a vízgazdálkodáshoz köthető tárgyakat. Megtalálták a megfelelő helyet itt Hosszúfokon, ahol a gőzüzemi szivattyú és a kazánház maguk is komoly vízügyi értéket képviselnek, és méltóbb névadót nem is találhattak volna mint a Körösök szabályozásának kiemelkedő mérnökét Bodoki Károlyt. Ilyen előzmények után az Alföld első vízügyi múzeumát a Körös-vidéki Vízügyi igazgatóság területén, itt Hosszúfokon nyitották meg 1974-ben.

Az 1980. évi árvíz a múzeumot is megrongálta, ezért a kiállítást, a tablót felújították, a múzeum 1984-ben nyitotta meg újra kapuit. Megjegyzem, az egykori múzeum

Folytatás az 7. oldalon ↪

a mai jogszabályi környezetben kiállítóhelynek minősül, de nevében őrzi a múzeum nevet. A Mezőberényi Önkormányzat jóvoltából pedig bekerült a megyei értéktárba.

Takács Lajos igazgató úr szakmai munkásságának méltatását tölem autentikusabb személyek az előadások során megtették, én néhány gondolatot arról osztanék meg, hogy milyen is volt a Baráti Körben az egykori vízügyi igazgatóval együtt dolgozni. Tagjaink közül ugyanis többen, korukból adódóan Takács Lajos igazgatósága alatt kezdtek dolgozni a vízügyi igazgatóságon. Tiszteltük, mint igazgatót, elismerve szakmai munkásságát, de mint embert igazán a Baráti Körben ismertük és szerettük meg. A Baráti Kör munkájában aktívan részt vett, szer-teágazó munkánk szinte minden szegmensébe bekapcsolódott. Néhányat említve, részt vett a Bodoki sírok rendbetételénél, a víz világnapi rendezvényeken. A Baráti Kör standjánál az óvodások-iskolások részére tájékoztatókat tartott, kirándult velünk Ottományba hogy megtekintsük, hol tart a TÁJVÍZHÁZ tükörprojektjét képező Komáromi Kúria felújítása. A Bodoki Károly születésének 200. évfordulója méltó megünneplésére szerveződött Emlékbizottságban ő képviselte - mint tiszteletbeli elnökünk - a Baráti Kört. Összejöveteleinken az éves programunk megtervezésében aktívan közreműködött, munkánkat szakmai tapasztalatával, tudásával és elismerő szavaival segítette. És amit feltétlenül szeretnék megemlíteni, nem tudtam olyan korán menni az összejöveteleinkre, hogy Igazgató Úr már ne lett volna ott, mindig elsőként érkezett. Csodáltuk szellemi és fizikai frissességét, én csak most gondoltam bele, hogy 87 éves volt, amikor munkánkba bekapcsolódott.

Ezekre a közös emlékekre is figyelemmel, nagy-nagy gondossággal gyűjtöttük az anyagot az életútját bemutató és az emléksarokban kiállításra kerülő roll up-hoz, és a kiadványhoz. A szerkesztést a vízügyi igazgatósággal közösen végeztük. Úgy gondoljuk ezzel az emléksarokkal méltó kiegészítést kapott a múzeum. A vízgazdálkodáshoz köthető műszerek, tárgyak, és a Körös-vidék történetét bemutató tablók most kiegészül-

A Hosszúfoki múzeum átadása, 1974. (balról Pfeifer József igazgató-helyettes, Takács Lajos igazgató, Gabnai Sándor műszaki tisztt)

Takács Lajos a Bodoki Károly Vízügyi Múzeum Baráti Kör tagjaival

Takács Lajos emléksarok, ünnepélyes szalagátvágás

tek annak bemutatásával, hogy milyen feladatok is hárultak a XX. században a vízügyi ágazatban dolgozókra, és egyidejűleg méltó

emléket állítottunk Takács Lajos igazgató úrnak, akinek nevéhez köthető a múzeum megalapítása.

Dr. Vasas Ferencné

Szanazugban ülésezett az Árvízvédelmi Munkacsoport

A KÖVIZIG Védelmi Osztaga a telephelyen

Az OVF döntéshozóinak munkáját különféle szakterületi bizottságok segítik. Ezek egyike az Árvízvédelmi Munkacsoport, mely jóváhagyott munkarend szerint, legalább negyedévenként ülésezik.

Az ülések igen változatos megoldással zajlanak. A koronavírus járvány óta többször online értekezletet tartottunk. Természetesen a jelenléti forma a leghatékonyabb, ezért törekszünk rá, hogy ily módon találkozhatassunk.

A jelenléti keretek közötti megbeszélés legjobb formája az, amikor nyugodt, kényszerektől és stresszfaktoroktól mentesen nyílik alkalom a tárgysorozatba vett problémák megbeszélésére. Ilyen keretek között alaposan ki lehet vesézni a feladatokat és az érvekenélviek ütköztetését követően kiértelt konklúzióval zárulhat a megbeszélés.

Ebben az évben igazgatóságunk rendezte meg a harmadik negyedéves ülést. Ezen ülés - immár több éves hagyományként - kihelyezett formában zajlott.

Az augusztus 23-24. közötti rendezvény helyszínéül a Fehér-Körös torkolata feletti, 2020-ban felújított Szanazugi Védelmi Központ szolgált. A megjelentek köre sajnos szerényebb lett, mint lehetett volna tízből hatan tudtunk részt venni az eseményen.

23-án a déli órákban kezdtük a munkát, mely két témát ölelt fel

az egyik a Műszaki Biztonsági Szolgálat védelmi szervezetben történő elhelyezkedésének vizsgálata, a másik pedig a fővédvonallal részben határolt körtöltések helyzete volt.

Az első téma létjogosultsága nem kis mértékben abból származik, hogy országosan közel sem egységes az MBSZ-ek helyzete, szervezése. A munkacsoport állást foglalt abban, hogy az MBSZ-t önálló szervezeti egységként kell kezelni, valamint, hogy stabil támogatása legyen minden erőforrás szempontjából a Védelmi Osztagnak. Ez igazgatóságunknál evidencia ma is és a múltban is az volt. Az MBSZ-ek

önállósága kiterjedne a védekezés terén is, tehát az MBSZ még Védelmi Osztaggá válása előtt szakcsoport jellegű, önálló védekezési egységként tevékenykedne, ami azt is jelentené, hogy napijelentés adásra kötelezetté válna.

Az MBSZ békeidőbeli feladata, hogy a Védelmi Osztag „harckészültségét” biztosítsa, elsősorban eszköz, gép, anyag szempontjából, de humán erőforrás tekintetében is, mert az fogja a legjobban érteni a készleteket védekezés idején, aki békeidőben is azzal foglalkozik.

A fővédvonallal részben határolt körtöltések léte szemléletváltást kíván az Árvíz kockázati tervezésben és az arra alapuló fejlesztési stratégiánkban.

Eleddig minden esetben a körtöltésen kívüli szakadásokat vizsgálták. A körtöltéssel védett belterület árvíz kockázatát a körtöltési védekezés lehetséges eredményeivel összhangban, annak függvényeként értékelték.

A fizikai valóság kicsit árnyaltabb. A fővédvonallal részben határolt körtöltések fővédvonal szakaszain is bekövetkezhet töltésszakadás. Szerencsés esetben ugyan némileg magasabbak ezen fővédvonal szakaszok, mint a csatlakozó, külterületeket védők, ám ez a körülmény legfeljebb a meghágás ellen nyújthat védelmet.

Mivel a keresztmetszeti tönkremenetelnek pont akkora esélye van

Folytatás az 9. oldalon →

A békési hajómenedék

belterületen, mint azon kívül és még a magassági többletkiépítés sem feltétlenül teljes körű (nem beszélve az elzárási lehetőség nélküli, esetleg el is feledett közműcsatlakozásokról, pl.: Esztergom, Kunszentmárton), feltétlenül indokolt olyan szakadási forgatókönyvek vizsgálata, amikor is a körtöltés nem áldás, hanem átok. Ilyen esetben a körtöltés településen belül tartja, visszaduzzasztja az áradást és nagyobb károk jönnek létre, mintha nem lenne védmű.

Az elmondottak figyelembevételével mellett a jövőben készülő modellezések eredményei némileg át fogják rendezni a kockázati térké-

peket.

A körtöltések részét képező védvonalak fejlesztését kiemelten kellene kezelni, adott esetben átgon-dolandó ezen védművek kiépítési előírásainak megváltoztatása.

Második nap a munkabizottság tagjai vízről tekinthették át a Békési hajómenedék - NK vízkivétel közötti Kettős-Körös szakasz nagyvízi vízvezető képességének helyi sajátosságait.

Az NK vízkivétel és a Nagyzugi szivattyútelep közötti bal parti hullámtéren Igazgatóságunk Nagyvízi Mederkezelési Mintaterületet ala-

kított ki, ahol megpróbáljuk előírás szerint fenntartani a másodlagos lefolyási sávot. A munkabizottság tagjai helyszínen ismerkedtek az eredményekkel és szembesültek a problémákkal.

A Szanazugba történő visszautazás keretében mód nyílt a Békési duzzasztómű és a Vargahosszai gátörtelep meglátogatására is, ahol bemutattuk Igazgatóságunk töltéstartozék készítő objektumát.

A tartalmas program befejeztét követően a kora délutáni órákban hazautaztak a résztvevők.

Kisházi Péter Konrád

Hortobágy-Berettyó bejárás

Július 12-13. között ismét Hortobágy-Berettyó bejárás zajlott - a TIVIZIG, KÖTIVIZIG és KÖVIZIG részvételével - az Ágotai vész-zárótól a Hortobágy-Berettyó Árvízkapun át a Békésszentandrás duzzasztóig.

Kezdeként a helyszínen röviden megvitattuk a Nagyváni Árvízvédelmi tározó vízviszatarthatási lehetőségeit. A hajós bejárás első állomása az Apavári Védelmi Központ volt, ahol megtekinthettük a felújítási munkákat. Ezt követően a Hamvasi, Borzi, Kiritói, Mirhói szivattyútelepek következtek, amelyekről rövid ismertetőket hallhattunk. A Kiritói szivattyútelep közelében található Mirhó-kőnél - mely a Tisza-völgyi szabályozás részeként az egykori Mirhó-fokot elzáró gátnak állít emléket - kosszorút helyeztünk el. A nap zárásaként a Gástyási szivattyútelep kiviteli munkáit tekinthettük meg. Második nap az NK „25”, azaz a Nagykunsági-főcsatorna keleti ágának vízleadó műtárgya előtt elhajózva, az Álomzugi szivattyútelepnél megtekinthettük az új

Hortobágy-Berettyó Árvízkapu

stabilizált utat. Ezt követte a Hortobágy-Berettyó Árvízkapu megtekinthetése, majd a Békésszentandrás duzzasztónál fejeztük be a bejárást.

Mindeközben folyamatos szempontból is figyeltük a medret, a parti jelzéseket és a keresztező léte-

sítményeket. A látottak alapján elmondható, hogy a Hortobágy-Berettyó KÖVIZIG kezelésű 54,8 fkm, illetve a Hármaskörös 13,7 fkm megtekinthetett szakaszán az elmúlt évekhez képest jelentős változás nem történt.

Békefalvi Georgina

Az ország akkreditált mintavevő munkacsoportjai találkoztak Bakson

2023. szeptember 5-7. között, immár nyolcadik alkalommal rendezték meg az Országos Mérőgyakorlatot, mely részét képezi az akkreditáció feltételéhez szükséges jártassági vizsgálatoknak.

A mérőgyakorlat szerepe, hogy valamennyi, az MSZ EN ISO/IEC

17025:2018 szabvány szerint akkreditált vízminőségi mintavevő munkacsoport összeméréseket végez és az eredmények függvényében látszik, hogy van-e olyan mintavevő munkacsoport, aki nem felel meg a határértékek szerinti besorolásnak, mely kiemelten fon-

tos az akkreditált státusz megőrzése érdekében.

Idén a házigazda az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság (ATIVIZIG) volt. A szervezők Baks községbe várták a 12 vízügyi igazgatóság mérőcsapatát, és az Or-

Folytatás az 10. oldalon →

A rendezvény résztvevői

szágos Vízügyi Főigazgatóság képviselőit.

A nyitóértekezleten ifj. Nagy Ferenc szakágazati vezető köszöntötte a jelenlévőket, bemutatva a szege-di vízügyi igazgatóság működési területét, főbb vízilétesítményeit, és a térség vízgazdálkodási adottságait, majd ismertette az elkövetkező napok részletes szakmai programját.

Még aznap meg is kezdtük az akkreditált mintavevő munkacsoportok közötti összemérést a szennyvizes mintavétellel. Az első helyszín a baksi szennyvíztisztító volt, ahol a szennyvízát-emelő aknából vettünk mintákat. A mérőszondák kalibrálása után, mindenki a saját maga által vett mintákból elvégezte a helyszíni vizsgálatokat, majd a szervezők által biztosított edényzetbe is mintákat tettünk a laboratóriumi vizsgálatokhoz. A mintavétel teleszkóprudas mintavevővel vagy húzóköteles merítőedénnyel történt. A vizsgált komponensek:

vízhőfok, levegő hőfok, szín, szag, pH, fajlagos elektromos vezetőképesség, labor (KOIK, összes króm).

Másnap kora reggel indult a csapat a következő mérési helyszínre, mely állóvízi mintavétel volt Csanyteleken, a Csaj tavon. Ahol a helyi halgazdaság vezetője ismertette a mintavételi hely sajátosságait és a haltenyésztés aktuális helyzetét és az alkalmazott technológiákat. A mintavétel itt is teleszkóprudas mintavevővel vagy húzóköteles merítőedénnyel történt. Vizsgált komponensek: helyszíni (vízhőfok, levegő hőfok, szín, szag, pH, fajlagos elektromos vezetőképesség, oldott oxigén, oxigéntelítettség), labor (csíranövény teszt, oldott ortofoszfát-P).

A nap zárófeladata a folyóvízi mintavétel volt Bakson a Dong-éri-főcsatornán, a Benedek zsilipnél. Itt is akkreditált helyszíni méréseket végeztünk, valamint a laboratóriumba szállítandó minták vé-

telére, szűrésére és tartósítására került sor. Vizsgált komponensek helyszíni (vízhőfok, levegő hőfok, szín, szag, pH, fajlagos elektromos vezetőképesség, oldott oxigén, oxigéntelítettség), labor (m-lúgos-ság, oldott ólom).

A mintavételek után Széles Gábor a Velinor Kft.-től tarott előadást az újonnan beszerzett ProDSS műszerek kezelésével, karbantartásával és kalibrálásával kapcsolatban. Egy gyors összemérést is tartottunk az új műszerekkel.

A háromnapos szakmai program zárónapján kiértékeljük a mérőgyakorlat helyszíni eredményeit, tapasztalatait. Meghallgattuk Balogh Endre előadását az ATIVIZIG működési területén lévő öntözővíz szolgáltatással kapcsolatos mintavétel tapasztalatairól, majd Tóth György István (OVF) beszélt a VMA működtetésének tapasztalatairól, és a ForrásLIMS-szel történő együttműködésről. Átbeszéltük a ForrásLIMS programmal kapcsolatos kérdéseket, észrevételeket. Javaslatokat tettünk a jövőben feladatokra, szakmai fejlődési lehetőségekre.

A mérőtáborban végzett szakmai programok és összemérések nagyban segítik a mintavevő munkacsoportok további eredményes és még magasabb szintű munkavégzését.

Köszönettel tartozunk az ATIVIZIG-es munkatársainknak a kimagasló szervezésért és a szakmai segítségnyújtásért.

**Bányai Barbara
Szűcs Péter**

Helyszíni vizsgálat

A mérések kiértékelésére különleges helyszínen, egy jurtaban került sor

Konferencia a felszín alatti vizekről

A Felszín Alatti Vizekért Alapítvány (FAVA) nagy érdeklődés mellett, 2023. szeptember 13-14-én rendezte meg „Almássy Endre XXIX. konferencia a felszín alatti vizekről” c. rendezvényét, a korábbi évekhez hasonlóan idén is Siófokon.

A konferencián a felszín alatti vizekhez szerteágazóan kapcsolódó előadások hangzottak el, többek között a vízgyűjtő-gazdálkodás; a vízgeokémiai vizsgálat és modellezés és a geotermikus energia hasznosításra vonatkozó jogszabály változások témakörében. A fentiek mellett az engedély nélkül fúrt kutak ügye minden évben visszatérő témája az eseménynek. A rendezvénynek otthont adó hotel udvarán élőben is megtekintettünk olyan kamerás mérőműszereket, melyekkel különböző területeken - mint például a kutak vagy vezetékek - vizsgálatokat lehet végezni. Az érdeklődők információt kaphattak az árakról, illetve a felhasználási lehetőségekről is.

A Dunántúli Regionális Vízmű Zrt. jóvoltából lehetőség volt a különböző vízforrásból származó tisztít-

Mérőműszerek kutak és vezetékek vizsgálatához

tott vizek összehasonlítására egy könnyed játék során. Az íz alapján lehetett kiválasztani, hogy melyik tisztítóműből származik az, amelyet megkóstoltunk. A lehetőségek az alábbiak voltak: parti szűrésű, felszíni víz, karsztvíz és rétegvíz. A konferencia minden évben kiváló lehetőséget nyújt a tapasztalatcserére is, hiszen a szakma min-

den szegmense, az egyetemek; a vízügyi igazgatási, és hatósági szervek; az üzemeltetők; valamint a kutatóvállalatok képviselői együtt tölthetnek el két tartalmas napot, megvitatva az utóbbi időszakban elért eredményeket, illetve a még előttük álló kihívásokat.

Kővári Dávid

Magyar-román interkalibrációs vízhozammérés a KÖVIZIG területén

A Magyar-Román Vízügyi Bizottság XXXIII. Ülésszaka 2023-ra is feladatul tűzte ki a két ország határfolyóin a határhoz legközelebb eső vízrajzi állomásokon az interkalibrációs célú vízhozammérések végrehajtását.

Az interkalibráció célja, hogy összehasonlíthassuk a két országban alkalmazott méréstechnikák és adatfeldolgozási előírások által szolgáltatott eredményeket, mivel ezek az eredmények képezik az országhatáron átvezetett vízkész-

letek meghatározásának számításai alapját.

2023-ban - a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan - két alkalommal végeztünk ilyen célú méréseket. Korábban (július 4-7. között) román területen került sor az interkalibrációs vízhozammérésekre, míg magyar területen szeptemberben hajtottuk végre a feladatot. A mért szelvények magyar területen a Fekete-Körös sarkad-malomfoki, a Fehér-Körös gyulai, valamint a Sebes-Körös körösszakáli szelvényei voltak. A méréseket mindkét fél ADCP-s mérési technika alkalmazásával végezte csónakból, illetve áthidalásról. Az eredmények feldolgozását követően megállapíthattuk, hogy a mérési eredmények jó egyezőséget mutatnak.

Interkalibrációs mérés magyar oldalon

Lukács Béla

A vízrajzi szolgálat aktuális kérdéseit vitatták meg Tapolcán

2023. szeptember 19-20. között a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság területén, Tapolcán rendezték a XLV. Országos Vízrajzi Értekezletet. A konferencián közel 60 fő vett részt, többek között az Országos Vízügyi Főigazgatóság részéről Lábdy Jenő műszaki főigazgató-helyettes úr is.

Az értekezleten megvitattuk a vízrajzi szolgálat aktuális kérdéseit, hallhattunk a vízrajzot érintő KEHOP projektek állásáról, valamint Lábdy Jenő műszaki fő-

igazgató-helyettes úr felvázolta a következő néhány évben milyen összegek állhatnak rendelkezésre a vízrajzi fejlesztésekre és milyen feladatok várnak a vízrajzra. Tájékoztatást kaptunk a vízügyi igazgatási szerveknél foglalkoztatottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvény tervezetéről. Az OVF részéről előadást hallhattunk a most záruló uniós projektidőszak tapasztalatairól, nehézségeiről.

Kiemelt hangsúlyt kaptak az előadások témáiban a vízraj-

zi szoftvercsomag üzemeltetési tapasztalatai, továbbfejlesztési lehetőségei, a mobil applikáció használatának előnyei, valamint a hydroinfo honlap megújulása. Az OMSZ munkatársai előadást tartottak a tervezett fejlesztésekről, illetve friss és archív meteorológiai adatok hozzáféréseinek lehetőségeiről. A programot mindkét napon fórummal zártuk, ahol a felvetett témákhoz hozzászólások hangzottak el.

Kukla Zsombor

Informatikusok és térinformatikusok találkozója Balmazújvárosban

A konferencia résztvevői

Szeptember 26-28. között Balmazújvárosban rendezték meg a Vízügyi Informatikai, Téradat és Térinformatikai Országos Konferenciát, a házigazda a Tiszántúli Vízügyi Igazgatóság volt. A konferencián a vízügyi ágazat informatikai, geodéziai és térinformatikai szakágainak vezetői, képviselői vettek részt. Marosi Zoárd Ivor, a TIVIZIG megbízott igazgatójának tartalmas köszöntője után, a konferencia első napján a két szakterületet egyaránt érintő előadásokat hallhattunk az OVF és a TIVIZIG előadójától.

Informatikai szekció

A konferencia második napján az

informatikusok és a térinformatikusok szétváltak és szakágra szabott előadásokat hallgathattak meg a résztvevők. Az informatikai nap első előadásában bemutatták a vízügyi hálózatunk fejlődését, átalakulását egészen a kezdetektől napjainkig. Az informatikai konferenciák állandó vendégei a Lotus Notes (HCL Domino) rendszert fejlesztő cég képviselői, akiktől megismerhettük a rendszer legfrissebb újításait, illetve az ügykövetést is érintő újdonságokat. A továbbiakban olyan szakmai rendszereket mutattak be, amelyek a háttérben segítik az informatikus kollégák munkáit. Ilyen például a Zabbix, amelyet a hálózatok és alkalma-

zások megfigyelésére, monitorozására használunk, a Logness, amely naplóelemzési szolgáltatást nyújt, illetve a NetbackUP, amely adatmentési feladatokat lát el. A nap utolsó előadójaként az OVF Informatikai Főosztályának vezetője tartott előadást, fejlesztési és üzemeltetési kérdésekről, illetve a jelenleg is futó informatikai szakágat is érintő projektek helyzetéről.

Térinformatikai és geodéziai szekció

A térinformatikai és geodéziai szekcióban többek között a 2023. évi felmérési terv előrehaladását, a 3D-s terepi adatok mérését, a Point Cloud Scene (PCS) adatfeldolgozó program ágazati lehetőségeit és a térinformatikai terepi adatgyűjtő eszközök használatát vizsgálta meg a szakma. Az előadások zárásaként, már hagyományként mondhatónak fórumként, a konferencián résztvevő igazgatóságok külön beszámolójában vitattuk meg az idei év feladatait, különböző szakágakat érintő fejlesztési irányokat, felmerülő nehézségeket, azok lehetséges megoldásait.

A konferencia helyszíne közel esett a szürke daru (Grus grus) őszi pihenőhelyéhez. Lehetőségünk nyílt az „esti behúzás” vagy a „reggeli kihúzás” megtekintésére, de a darucsapatok vonulását meghallgathattuk, megfigyelhettük az éj-

Folytatás a 13. oldalon ↪

szakába nyúló kötetlen szakmai tanácskozások, baráti beszélgetések alkalmával is.

A harmadik napon tovább folytatódtak az előadások ismét együtt az IT szekcióval. A konferencia jelentőségét kiemeli, hogy közel negyven előadás hangzott el három nap alatt. A hagyományteremtő konferencia befejezéséként a „vándoregert” (IT szekció) és a „fekete földgömböt” (térinformatikai és geodézia szekció) átadtuk az ÉDUVIZIG-nek, mint a következő Vízügyi Informatikai, Téradat és Térinformatikai Országos Konferencia házigazdájának.

Bende Zoltán
Kocsor István

A „vándoregér” átadása

PÁLYÁZATI HÍREK

Friss hírek az új energetikai pályázatról

A *"KÖVIZIG árvízvédelmi központok és műhelycsarnokok épületenergetikai fejlesztésének előkészítése"* elnevezésű, KEHOP-5.2.15-21-2023-00116 azonosító számú projektünket 25.499.060 Ft összegű támogatásra érdemesnek ítélte a Környezeti és Energiahatékonysági Programok Irányító Hatósága, melyről szeptember végén küldött értesítést. A Támogatási Szerződés megkötésének feltétele egy módosított likviditási terv benyújtása, tekintettel arra, hogy a támogatási összeget előre kívánjuk felvenni.

Míg a Támogatási Szerződés megkötéséhez szükséges dokumentumok előkészítése zajlik, a tervező vállalkozót már értesítettük is arról, hogy a tervezési feladatoknak haladéktalanul kezdjen hozzá. Energetikai korszerűsítési kiviteli tervek az igazgatóság kilenc épületére vonatkozóan készülnek majd el, melyek a következők: a Műszaki Biztonsági Szolgálat 3 fűthető műhelycsarnoka, 1 villanyszerelő műhelye, 1 irodaépülete és 1 kiszolgáló és szociális épülete, az Árvízkapui árvízvédelmi központ, a Fokközi árvízvédelmi központ és a Szeregyházi gátórház épületei. A projekt fizikai befejezésének határideje változatlan maradt, 2023. november 30. E rövid határidő a projekt minden résztvevőjétől gyors és precíz munkát kíván, de tesszük ezt annak tudatában és reményében, hogy a 2023 REPowerEU Középületek energiahatékonysági beruházásaira még várhatóan az idén kiírásra kerülő pályázati felhívásokra azonnal tudunk reagálni.

Míg a Támogatási Szerződés megkötéséhez szükséges dokumentumok előkészítése zajlik, a tervező vállalkozót már értesítettük is arról, hogy a tervezési feladatoknak haladéktalanul kezdjen hozzá. Energetikai korszerűsítési kiviteli tervek az igazgatóság kilenc épületére vonatkozóan készülnek majd el, melyek a következők: a Műszaki Biztonsági Szolgálat 3 fűthető műhelycsarnoka, 1 villanyszerelő műhelye, 1 irodaépülete és 1 kiszolgáló és szociális épülete, az Árvízkapui árvízvédelmi központ, a Fokközi árvízvédelmi központ és a Szeregyházi gátórház épületei. A projekt fizikai befejezésének határideje változatlan maradt, 2023. november 30. E rövid határidő a projekt minden résztvevőjétől gyors és precíz munkát kíván, de tesszük ezt annak tudatában és reményében, hogy a 2023 REPowerEU Középületek energiahatékonysági beruházásaira még várhatóan az idén kiírásra kerülő pályázati felhívásokra azonnal tudunk reagálni.

Varga Melinda

MBSZ nagy daruzott csarnok és esztergályos műhely

Megjelent az INTERREG VI-A Románia-Magyarország Program első nyílt pályázati felhívása

2023. június 28-án jelent meg az INTERREG VI-A Románia-Magyarország Program 1. nyílt pályázati felhívása, mely 3 prioritás men-

tén támogat projekteket. Finanszírozásra a Zöldebb Európa, a Szociálisabb Európa és az Együttműködés jobb irányítása Európai

Unió célkitűzéseket választotta a program. A határmenti térség vízügyi igazgatóságai számára az 1.

Folytatás a 14. oldalon →

számú prioritás, azaz 'Együttműködés egy zöldebb és ellenállóbb határmenti térségért' kínál lehetőségeket ún. 'soft' és 'hard' projektek benyújtására.

A Tiszántúli Vízügyi Igazgatóság közösen a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatósággal és a Nagyváradai Vízügyi Igazgatósággal (Administrația Bazinală de Apă Crișuri) egy építési elemet nem tartalmazó 'soft' projekt és egy építési engedélyhez kötött infrastrukturális elemeket tartalmazó 'hard' projekt összeállítását és benyújtását határozta el.

Tekintettel arra, hogy az építési elemet nem tartalmazó pályázat benyújtási határideje 2023. szeptember 27., e cikk kizárólag arra vállalkozik, hogy a három partner szeptemberben benyújtott, megújuló energia alkalmazásának előmozdítását célzó pályázatát ismeresse.

„A román-magyar határmenti térség hordaléksíkságainak víz-hőenergia potenciál elemzése - Analysis of water heat energy potential of alluvial plains in the Romania-Hungary border area - Water Energy” elnevezésű projekt a Tisza és a Körösök mentén, a sekély mélységben lévő talajvízben kívánja feltérképezni a kinyerhető hőenergiát, hogy azt később kitermeljék, és hőszivattyú segítségével hűtésre és fűtésre használják a közintézmények.

A Water Energy projekt megvalósulása során összesen 8 kijelölt területen – 4 a Tiszántúli Vízügyi Igazgatóság, 1 a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság, 3 a Nagyváradai

Projektmegbeszélés Nagyváradon

ügyi Igazgatóság, 3 a Nagyváradai Vízügyi Igazgatóság működési területén - folyik majd kutatás. Sikeres pályázat esetén - az archív adatgyűjtést követően - LIDAR (lézeres távérzékelés) vizsgálat és felszíni geofizikai vizsgálatok alapján, regionális hidrodinamikai és hőtranszport modellezést végeznek. A kijelölt mintaterületekre ez alapján készül a felszín alatti víz hőenergiájának hasznosítására vonatkozó kataszter, majd az akcióterv. Ezt követi a részletesebb, lokális hidrodinamikai és hőtranszport modellezés, melyekhez a mintaterületekre telepített piezométerekből származó adatokat használják fel. A kutatás végeredménye 6 mintaterület esetén a felszín alatti hőenergia felhasználásán alapuló, épületenergetikai korszerűsítéshez kidolgozott koncepció és kiviteli terv elkészítése.

Igazgatóságunk feladata a pályázott projektben, hogy a geofizikai vizsgálatokhoz biztosítsa majd a területet. Ehhez a Sebes-Körös partján található Körösszakáli gátórház környékét jelölte ki mintaterületként. A tervezett LIDAR vizsgálat, a geofizikai kutatás és a regionális hidrodinamikai modell elvégzésétől az érintett kutatási területről rendelkezésre álló geológiai, hidrogeológiai ismereteink bővítését várjuk. A projekthez vízrajzi és informatikai eszközbeszerzés is társul.

A projekt nagysága közel 1 millió euró, beleértve a hazai társfinanszírozási részt is. A projekt időtartama 30 hónap. Tervek szerint, pozitív elbírálást követően jövő februárban startol.

**Csáki-Szabó Erika
Varga Melinda**

TANULUNK

Továbbképzési hírek

Képzés az árvízvédelmi gyakorló pályán

A 2023-as év harmadik negyedévében munkavállalóink részére Szolnokon a milléri Karcagi Gábor Árvízvédelmi Gyakorló pályán két jelenléti, helyi szinten szintén két jelenléti és számos e-learning formában megvalósuló továbbképzést szerveztünk.

Milléren júliusban 8 fő részére tartottuk az „Árvi jelenségek elleni védekezési módszerek – műszaki irányítók részére” című jelenléti képzést, amelyért 14 tanulmányi

Folytatás a 15. oldalon ↪

pontot kaptak a részt vevő munkatársak. Szeptemberben pedig szintén 8 fő részére a „Töltéskoronát meghaladó árvizek elleni védekezési módszerek – műszaki irányítók részére” című képzést tartottuk meg, amelyért 14 tanulmányi pontot kaptak kollégáink. A külső egységeinknél alap- és középfokú végzettséget igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállalói részére júliusban „Az öntözések aktualitásai, új mo-

dern technológiák” című jelenléti képzést rendeztük meg, amelyért 3 tanulmányi pontot kaptak a résztvevő munkatársak. A 2023. augusztus 14-vel megnyitott e-learning képzések már rendelkezésre állnak és azok teljesítésére az Országos Vízügyi Főigazgatóság által megszabott időintervallumban van továbbra is lehetőség. Az e-learning képzésekről és rendelkezésükre állásuk időpontjáról az Országos Vízügyi

Főigazgatóság az érintett munkavállalókat külön e-mailban értesíti. Az év utolsó negyedében - várhatóan novemberben - külső egységeinknél az alap- és középfokú végzettséget igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállalók részére megrendezzük a „Vízgyűjtő-gazdálkodás” és az „Vízminőségvédelem” című továbbképzési programokat.

Oroján István

VÍZTÜKÖR

A verseny, az verseny – interjú Fehér Edittel

Fehér Editet a városban szinte mindenki az uszodából ismeri, számtalan gyermeket és felnőttet tanított már meg úszni, az élete a sport. Egy ideje már nemcsak a vízhez, hanem a vízügyhöz is kötődik, 2022. július 1-je óta a Gyulai Szakasz mérnökségnél dolgozik. Interjúm apropója nem is teljesen a szakasz mérnökségi munka, hanem az úszás, hiszen Edit a közelmúltban részt vett a Japánban megrendezett szenior úszó világbajnokságon.

A rend kedvéért azért kezdjük az elején, egy picit szeretnénk téged megismerni. Kérlek, mesélj nekünk a pályád eddigi állomásairól, hol dolgoztál, mivel foglalkoztál az úszás mellett?

Az irodai munkák minden formáját kipróbáltam, a kezdet kezdetén az árukiadói, pénztárosi munkát ismertem meg, és ennél a vállalatnál egészítettem ki az érettségiemet közgazdaságivá. Majd egy kereskedelmi cégnél belekóstoltam

az éttermi és nagykereskedelmi tevékenységekbe, mindezt az irodában. Az ezt követő állomás az autópályaépítés csodás világa lett. De, ami arra készítetett, hogy megtanuljam az úszásoktatás alapjait, az a következő munkahelyem volt, ahol a titkárnői munkakörömet nem szerettem. Fogtam magam, és a jövőre gondolva elvégeztem az úszásoktatói sulit, hiszen a tízéves úszómúltam, talán jogalapot szolgáltatott arra, hogy tudásomat kamatoztathassam. Eleinte csak egy-egy gyerkőcöt tanítottam. Aztán a munkahelyem megváltozott, irodavezető lettem egy takarító cégnél, ahol ügyeket intéztem, pályázatokat és számlákat írtam, mellette elkezdtem a csoportos úszásoktatással is foglalkozni. Később az egészségügyben helyezkedtem el, ahol hosszú éveken át

a leletek leírásában veszem el. Ezen időszak alatt egy kicsit belekóstoltam a főállású úszásoktatásba is, de biztos állíthatom, hogy ez életem legnehezebb munkája volt. Hatalmas felelősség, megviseli a testet és a lelket is, ha az ember szívvel-lélekkel csinálja, és nekem ez csak egyféleképp megy.

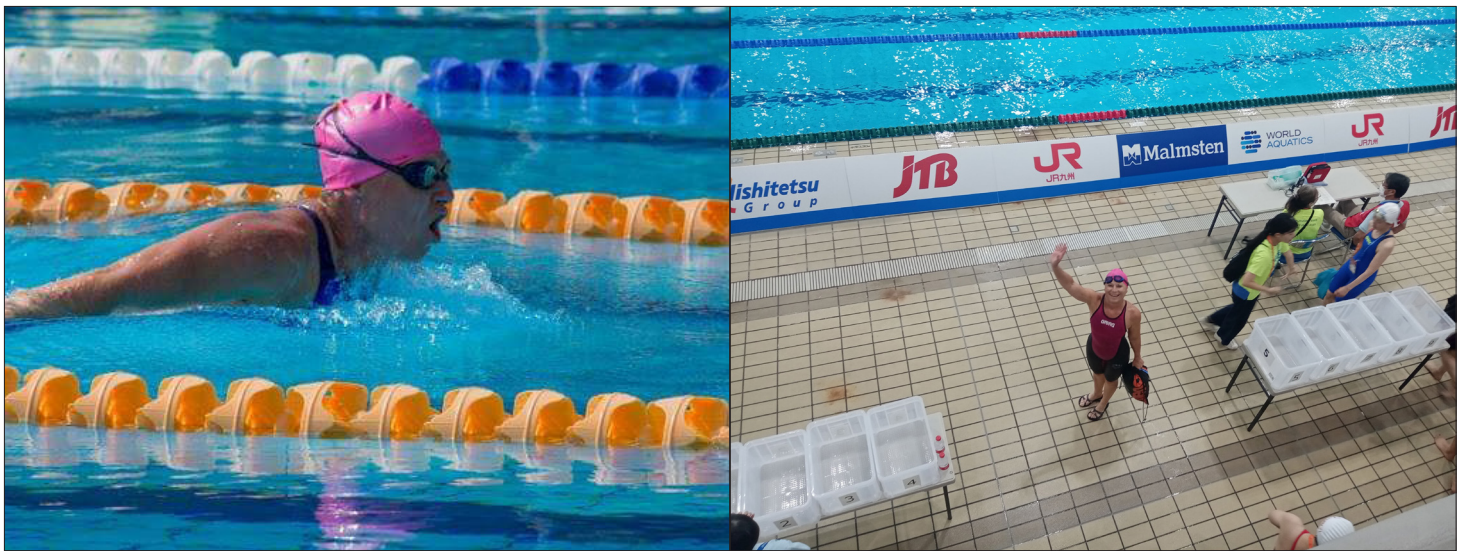
Hogyan kerültél végül a vízügyhöz?

Az elmúlt évek eseményei odáig vezettek, hogy el kellett jöjjek a kórházból, és az egyik tanítványom anyukája megemlítette, hogy keresnek valakit a Gyulai Szakasz mérnökségre, így kapva-kaptam az alkalmon, hiszen a „víz” mindig nagyon közel állt hozzám. A szakasz mérnökségen végzett munka sokoldalú, több

Folytatás a 16. oldalon →

A verseny helyszínén

A Japán Világ bajnokságon

irányban kell gondolkodnom, de ez nem okoz problémát. Persze azért néha elég rapszodikus is, de úgy érzem sikerült jól beilleszkednem, és nem elhanyagolható, hogy nagyon jó kollektívával dolgozhatom együtt.

Térjünk vissza a „vízbe”, megkerülhetetlen kérdés, hogy hogyan lettél a városban mindenki által ismert „Edit néni”, akihez a Gyulai Várfürdő Úszószakosztályába sok-sok gyermek jár úszást tanulni?

Látták, hogy gyerekek oktatásával próbálkozom, és megkeresett Tóth András úszóedző, hogy nem lenne-e kedvem „nagyobban” foglalkozni az oktatással. A kezdeti évek alatt rengeteget tanultam, főleg óvodásokkal, vízhez szoktatással foglalkoztam, együtt fejlődünk. Azt gondolom, hogy egy gye-

rek akkor tud úszni, ha egy külső szakember is azt mondja, hogy tud úszni. Tehát hamar az lett a célom, hogy minél több gyereket elvigyek minősítő vizsgára, illetve az első versenyére, az már csak hab volt a tortán, hogy közben a hozzám járó gyerekek csapattá kovácsolódtak, és sok esetben egymás kedvéért maradtak az uszodában.

Szenior úszóként indultál Japánban a világ bajnokságon, hogyan jutottál el a versenyre? Nagyon kíváncsiak vagyunk erre a különleges világra.

Amikor az úszást abbahagytam 16 évesen, kb. 10 évig az uszoda környékére sem mentem, aztán egyszer csak kint találtam magam az uszodában, ahol éppen egy szenior úszóverseny zajlott, és teljesen beszippantott ez a világ. A szenior úszók világa (gondolom más sport-

ágakban is így van ez) egy nagy család. Az évtizedek alatt egyre csak fejlődött, ma már minden hónapban van verseny, ahol örülni tudunk egymásnak, elbeszélgetünk mindenkivel, ha csak néhány mondatban is, ami komoly feltöltést ad a mindennapokhoz. Persze a verseny, az verseny, a medencében már megy a harc, nem csak az idővel, egymással is, az úszásban szó szerint szempillantásokon múlik a győzelem, vagy a vereség... És így lehet a világversenyekre is kijutni, szintidő van, amit meg kell tudni úszni.

Szerepeltem már néhány világversenyen, de a Japán Világ bajnokság létszáma elképesztőnek bizonyult, hamarabb lezárták a nevezést a határidőnél, ez okozott némi problémát, és előre jelezték, hogy sokan leszünk. Több mint 7000 versenyző állt rajthoz, melynek több mint a felét a japán versenyzők alkották. Aki részt vett már ilyen eseményen akár résztvevőként, akár rendezőként az tudja, hogy semmivel sem összehasonlítható energiák szabadulnak fel, és az a millió, amit abban az uszodában, amiben egy hete még az „elit” úszott, azon a pályán, ahol mondjuk nemrég még a Katinka nyert (ez pl. Londonban volt így) ott lehetek, az adrenalin dupla erőt ad, és addig elérhetetlen eredményekre sarkall. 16. helyezés lett a legjobb eredményem 200 m hátúszásban, aminek nagyon örültem, mert nem volt egyszerű a 7 óra időeltolódással számolni, ami annyit tett, hogy hazai idő szerint éjfélkor keltünk, hogy hajnali fél 4-kor rajthoz álljunk.

Japánba eljutva biztosan nem-

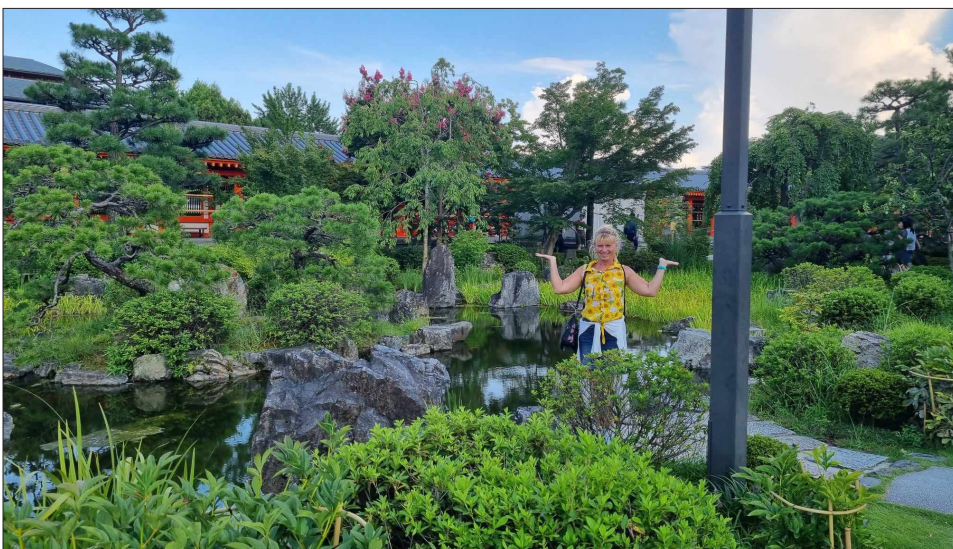
Folytatás a 17. oldalon →

Fukuoka, a verseny helyszíne

csak úsztal, hanem ismerkedél is egy kicsit az országgal, mesélsz erről is egy kicsit?

Japán a tisztaság és pedantéria országa, és tényleg! Nem jöttem rá hogy csinálják, mert rengeteg a turista, de minden patyolattiszta: a vonatok, sőt még az illemhelyek padlójáról is „enni lehet”. Fantasztikus a közlekedés, ami több szinten történik, az alapszinten csak autók és gyalogosok közlekednek a vonatok általában több emelet magasságban járnak, hajszál pontosan érkeznek menetidő szerint, ott állnak meg, ahol fel lehet rá szállni, ami csak az ajtó szélességében, milliméteres pontossággal lehetséges. Az úszóverseny Fukuokában volt, és a versenyzés mellett bejártuk a várost is, ahol két fesztiválba is belebotlottunk, ami attól volt számomra hihetetlen érdekes, hogy a két fesztivál között kb. 50 m volt és persze egy felhőkarcoló. Az egyik a Jim-Bim fesztivál volt, természetesen whiskyvel, nagyon jó hangulattal, amit fellépő zenekarok színesítettek, a másik az épület mögött egy családi fesztivál, ahol népviseletben japán dobosok adtak műsort, játékok, vetélkedők színesítették, és az ottani emberek szívesen beszélgettek velünk. A népviseletbe bújt emberek, mintha a tv-ből lép-

Egy gyönyörű japánkertben

tek volna élénk, a japán dobosok műsora pedig elvarázsolta minket is, akárcsak a hazai közönséget. Hirosimáról és Nagasakiról mindenkinek az atombomba jut eszébe, amire mára már csak egy-egy emlékpark emlékeztet, a teljesen letarolt város helyére egy felhőkarcolókból 40-50 emeletes épületekből álló hatalmas várost építettek. Kiotó, Oszaka, Tokió a fővárosi címért küzdő szintén monumentális városok, ahol a régmúlt kultúrája bújik meg a hatalmas házak között. Szentélyek, királyi paloták hívogatják a látogatókat, és hagnak betekintést az uralkodók éle-

tébe.

Köszönöm, hogy elkalauzoltad az olvasókat ebbe a különleges világba. Szívből gratulálok, hogy ilyen remek eredménnyel tértél haza Japánból, ami a versenyzők összlétszámát tekintve igen kiemelkedő. Azért zárszóként had mondjam el, hogy mostmár nemcsak a senior úszók nagy családjába, hanem a vízügyes nagy családba is beletartozol.

Pozsárné Kaczkó Zita

A horgászversenyek világa – interjú Pataki Sándor Adriánnal

Pataki Sándor Adrián kollégánk 2022. szeptember 1-től dolgozik a Vízrendezési és Öntözési Osztályon energetikai ügyintézőként. Mint ahogy előző interjúalanyunk esetében is, most sem kifejezetten a szakági munka, hanem a sport a téma, Sanyi komoly eredményeket

ér el megyei- és országos horgászversenyeken, és hogy mit is jelent ez, erről beszélgetünk most veled.

Bevezetőként és a rend kedvéért tőled is azt kérem, hogy meséld nekünk egy kicsit a vízügy előtti életedről. Úgy tudom

pályakezdőként kerültél a vízügyhöz. Hol tanultál, és hogyan kerültél hozzánk?

Az érettségi után a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Karán kezdtem meg a felsőfokú képzést. A 2 éves felsőoktatási szakképzésen műszaki mérnökasszisztens oklevelet szereztem energetikai specializáció területen. Az oklevél megszerzését követően a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság honlapját böngészve találtam rá a vízügy által meghirdetett álláslehetőségre, amit meg is pályáztam és a múlt év szeptemberétől a Vízrendezési és Öntözési Osztályon dolgozom.

Mivel foglalkozol konkrétan az osztályon?

Igazgatóságunk fő feladatai között szerepel az öntözés, amelynek nagy az energiaszükséglete, hiszen jelentős a duzzasztók, szivattyúte-

Folytatás a 18. oldalon →

Horgászszákmány a XIII. Feeder Országos Bajnokság döntőjén

lepek és szivattyúállások energiafelhasználása. Működési területünkön főként villamosenergiával ellátott szivattyúk üzemelnek, viszont vannak olyan fogyasztási helyeink is, ahol a földgázt használják a téli időszakokban fűtés céljából. Feladatköröm, hogy ezen villamos- és földgázenergia fogyasztások mennyiségét figyeljem, energetikai jelentéseket készítek, a mai energiaárak mellett ez komoly odafigyelést igényel. De nyomon követem például az áramszünet-értesítéseket, mérőóra leolvasásokat, vagy éppen a mérőcseréret, és energetikai témájú vagyonkezelői hozzájárulások kiadásában is közreműködök.

Azt, hogy van egy nagy szenvedélyed, sokan tudják a cégnél. Nem telik el hét, hogy valamilyen horgászszikert ne látnánk a hírfolyamodban. Nagyon sokan hódolnak a horgászatnak, hobbiból, kikapcsolódásból, de ez nálad már sokkal több. Hogyan csöppentél ebbe a világba?

A többi gyerekkel ellentétben engem nem kötött le az internetes világ (játékok), sokkal jobban szerettem a szabadidőmet a természetben tölteni. 5-6 éves lehettem, amikor édesapám, Békésen az Élővíz-csatorna partján megmutatta nekem a legegyszerűbb horgászmódszert, a spiccbotos horgászatot. Ezzel a technikával sneciket sikerült kifogni a csatornából.

De, hogy hogyan is jött a versenyzés? Középiskolás lehettem,

amikor a Körösvidéki Horgász Egyesületek Szövetsége az iskoláknak horgászversenyt rendezett a megyében. Az akkori rajztanárom alakította ki a 3 fős csapatot az iskolában, amelynek én is tagja voltam. A városi előselejtezőn továbbjutottunk a megyei döntőre, amit nagy meglepetésre sikerült a csapatnak megnyernie. Talán ez a verseny volt az, ami elindította nálam ezt a folyamatot. Ezt követően számos gyerek-, majd ifjúsági horgászversenyen vettem részt Békésen és a környező településeken. Eközben megismertem Békésen a horgászbolt tulajdonosát, aki rengeteget segített a versenyekre való felkészülésben.

Azon túl, hogy ezüstéremmel gazdagítottad igazgatóságunkat a Duna napi horgászversenyen, megyei és országos versenyeken is indulsz, melyek voltak eddig a legjobb eredményeid?

Én elsősorban a finomszereléses horgászversenyeken szoktam elindulni, mind a megyében, mind országos szinten. Ennek is két változatát űzöm, régebb óta versenyzek finomszereléses úszós horgászmódszerekkel és egy pár éve kezdtem el a hosszúelőkés horgászmódszer szakágában versenyezni. Megyei szinten az úszós szakágban, ifjúsági kategóriában bajnok lettem, felnőtt kategóriában pedig a legjobb eredményem a dobogó második helye volt. Megyei szinten, hosszúelőkés feeder kategóriában szintén sikerült ifjúsági korosztályban már első helyezést elérnem, valamint a felnőtt

kategóriában is sikerült a dobogó legfelső fokára felállnom.

2020-ban részt vettem az Országos Ifjúsági Horgász Bajnokságon, ahol U20-as kategóriában a 7. helyen, 2023-ban pedig U25-ös korosztályban az 5. helyen végeztem. Idén megmérgettem magam a számomra első Országos Feeder Bajnokságon is, ahol sikerült a döntőig eljutni, itt az előkelő 6. helyet szereztem meg. Számomra eddig ez volt a legnagyobb eredmény, amióta versenyzek.

Azok számára, mint például én is, akik nem ismerik az előbb felsorolt horgásztechnikákat, egy picit meséj arról, mit is jelent az úszós, vagy a hosszúelőkés feeder horgászmódszer?

Az úszós horgászmódszer több mindenben is eltér a hosszúelőkés feeder horgászmódszertől, ami fordítva is igaz. Mind a két technikának megvan a sajátossága, de a kettő közti nagyon nagy különbség az, hogy míg a finomszereléses úszós horgászmódszernél a kapást az úszó jelzi, addig a hosszúelőkés feeder horgászatnál maga a bot, a bot végén található feeder spicc mutatja a kapást. Mind a két horgászmódszernél rengeteg fajta horgászbót, számtalan orsó és egyéb más megtalálható a piacon, viszont ha leszűkítjük a találati listát, akkor az úszós horgászmódszert elsősorban spiccbottal, matchbottal, bolognai bottal és rakósbottal alkalmazzák. A hosszúelőkés feeder horgászatnál sokkal egyszerűbb a helyzet, hi-

Folytatás a 19. oldalon →

Horgászverseny a Duna napon Visegrádon

Dévérkeszeg, szájában a horogra felkínált szűnyoglárvá

szen ott az arra kialakított feeder bottal horgászunk.

A hosszúelőkés feeder horgászat inkább a versenyzői körökben terjedt el, hiszen ezen kívül van más fajta feederezés is. A felszerelés egy megfelelő orsóval, zsinórral ellátott botból áll. A szerelék itt se bonyolult, hiszen áll egy feeder kosárból, amit egy forgó karabinerrel lehet rögzíteni a zsinóron. Az, hogy milyen távolságra horgászunk ezzel a fajta módszerrel sok minden határozza meg, függ a horgászbót erősségétől, az orsó fajtájától, az orsó zsinórbefogadó képességétől, a zsinór vastagságától és még lehetne sorolni.

A másik fajta horgászstílus a finomszerelékű úszós horgász módszer, ami a valóságban sokkal bonyolultabb horgászati módszer, mint a feeder horgászat. Jó pár féle horgászbottal kivitelezhető az úszózás, talán a legegyszerűbb köztük a spiccbotos horgászat. Szerelékünk hossza a bot hosszával megegyező, a zsinóron egy tetszőleges úszó, alatta néhány sörétőlombból álló ólmozás található, ami az úszót súlyozza ki, majd szerelékünk egy horogelőkével végződik. A matchbotos és bolognai botos úszós horgászat már gyűrűsbottal történik, amin orsó is található, ezáltal távolabb is tudunk vele horgászni a spiccbottal ellentétben. Ma már egyre ritkább a rakósbotos horgász, inkább ver-

senyzői körökben elterjedt. Ezt a fajta stílust is úszós szerelékekkel játsszák, viszont a bot hossza egészen 13 m is lehet. A rakósbotos horgászat rengeteg felszereléssel jár, ezért sokszor annak kipakolása több időt is igénybe vehet. Azt lehet mondani, hogy az úszós horgász módszer egyik legeredményesebb változata a rakósbotos horgászat, hiszen etetőanyagunkat a lehető legpontosabban tudjuk vele bejuttatni, és a lehető legnagyobb kontaktban ennél a fajta módszerrel lehetünk szerelékünkkel.

Mind a finomszerelékű úszós horgász módszer, mind a hosszúelőkés feeder horgászat elsősorban a békéshalak módszere, viszont ragadozó halak megfogására is előszeretettel alkalmazzák a hétköznapi horgászok.

Milyen halra szeretsz horgászni, vagyis melyik a kedvenc halad?

A hétköznapiokon, főként a tavaszi horgászatoknál többször kezembe veszem a pergetőbotot. Ez a horgászati stílus egy kicsit másabb, mint amiről eddig szó esett, elsődleges célhalak ennél a fajta módszerrel a ragadozó halak. Megfogásuk különböző műcsalikkal történik, a legjobban az ún. woblerrel történő pergetést szeretem, talán ezek a csalik utánozzák le legjobban az élő kishal mozgását. Kedvenceim közé tartozik a domolykóra való pergetés, mivel nagyon élvezetes rá horgászni. Elsősorban különböző rovarokkal, bogarakkal táplálkozik e halfaj, ezért erre a célra kialakított csalival horgászunk rá. Sokszor így is nagyon nehéz becsapni őket, viszont pont ezért is szeretem, mivel a feladat nem egyszerű.

XIII. Feeder Országos Bajnokságon

A kedvenc hal, a domolykó

Egy picit belelátva, ez egy nagyon komoly és szerteágazó sportág, a munkahelyedet pedig ügyesen úgy választottad, hogy első kézből kapod az információkat a Körösökről, egy picit evezünk is vissza a vízügyhöz, hogy érzed magad a vízrendezési osztályon, milyen terveid vannak a jövőbe tekintve?

Mint pályakezdő, szokatlan volt az iskolapadból egyből a munka világába cseppenni. Sokat köszönhetek az osztályvezetőmnek és a kollégáimnak, akik megismertették velem az osztály hatáskörét, és hogy bevezettek a cég mindennapjaiba. A tanulmányaimat nem fejeztem be, hiszen munka mellett levelezős hallgatóként a Szegedi Tudományegyetem Mérnöki Karán, a gépészmérnöki szakon tanultam. Célom ezzel az, hogy tudásomat gyarapítsam, ezzel pedig munkakörömet tovább bővítssem a cégnél.

Szívből gratulálok a horgászeredményeidhez, további sok sikert kívánok mind a tanulmányaid, mind a versenyzés terén. Köszönöm, hogy elkalauzoltad az olvasókat a horgászat világába, és egy kicsit kitekinthettünk, vagy mondjuk úgy betekintheztünk a víz alatti világba is.

Pozsárné Kaczkó Zita

KÖRÖS-VIDÉKI HÍRLEVÉL 19

Személyügyi híreink

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonyt létesített:

- **Gyöngyösi Lajos** szivattyútelep-kezelő 1 munkakörben, 2023. július 17. napjától a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.
- **Vad Imre György** vízrendezési referens munkakörben, 2023. július 20. napjától a Vízrendezési és Öntözési Osztálynál.
- **Bordé Ildikó** felszíni vízkészlet-gazdálkodási ügyintéző 1 munkakörben, 2023. július 24. napjától a Vízvédelmi és Vízugyjtő-gazdálkodási Osztálynál.
- **Sárhegyi László** szivattyútelep-kezelő 2 munkakörben, 2023. augusztus 1. napjától a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.
- **Kónyáné Deák Rita** igazgatási ügyintéző munkakörben, 2023. augusztus 7. napjától az Igazgatási és Jogi Osztálynál.
- **Adamik István** gépkezelő 2 munkakörben, 2023. szeptember 1. napjától a Szeghalmi Szakaszmerőnökségben.
- **Ancza Dominika Melodi** üzemfenntartási ügyintéző munkakörben, 2023. szeptember 18. napjától a Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztálynál.

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonya megszűnt:

- **Megyeri Mihály** szakaszmerőnök munkakörben, 2023. július 15. napján a Szarvasi Szakaszmerőnökségnél elhalálozás miatt.
- **Medve Vivien** üzemfenntartási ügyintéző munkakörben, 2023. augusztus 31. napján a Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztálynál.
- **Menyhért Emőke** hivatali kisegítő 1 munkakörben, 2023. augusztus 31. napján a Titkárságnál.
- **Szabóné Bíró Márta** üzemfenntartási ügyintéző munkakörben, 2023. augusztus 31. napján a Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztálynál.
- **Fekete Zsolt** gépkezelő 1 munkakörben, 2023. szeptember 7. napján a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.
- **Nótáriné Seprenyi Nóra Jolán** felszíni vízkészlet-gazdálkodási referens munkakörben, 2023. szeptember 24. napján a Vízvédelmi és Vízugyjtő-gazdálkodási Osztálynál.
- **Fekete Szabolcs** szivattyútelep-kezelő 1 munkakörben, 2023. szeptember 30. napján a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonya öregségi nyugdíjba vonulása miatt megszűnt:

- **Koleszár József** szivattyútelep-kezelő 1 munkakörben, 2023. július 17. napján a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.

Főigazgatói elismerést kapott Kruchió István gát- és csatornaőr

Kruchió István átveszi a kitüntetést Láng Istvántól

Láng István az Országos Vízügyi Főigazgatóság főigazgatója – állami ünnepünk, augusztus 20-a alkalmából Főigazgató Oklevél kiüntetését adományozott Kruchió Istvánnak a Szarvasi Szakaszmerőnökség gát- és csatornaőrének, szakterületén végzett kimagasló munkája elismeréseként.

Kruchió István közel 40 éve aktív résztvevője a vízügyi szolgálatnak, a rábízott feladatokat lelkiismeretesen, precízen végzi. A szolgálatban eltöltött idejére mindenkor

Folytatás a 21. oldalon →

a szakmája iránti elkötelezettség jellemző. Jelenleg az igazgatóság Fazekaszugi gátörjárásában, gát- és csatornaórként végzi feladatait. Munkája során a mezőgazdasági vállalkozásokkal és a magángazdálkodókkal kiváló munkakapcsolatot alakított ki. A gátörtelep környéke, a raktárak állapota, karbantartottsága minden esetben

példaértékű. Folyamatosan jelentős munkát folytat annak érdekében, hogy a vízrendszer főművei ne csak az alapfunkciójuknak feleljenek meg, hanem esztétikai élményt is nyújtsanak az év minden részében. Magas szintű védekezési gyakorlati tapasztalatait kiválóan hasznosította az elmúlt évtizedek számos rendkívüli árvízi

védekezése során, többek között az 1999. évi tarnai, a 2002., valamint a 2013. évi dunai, a 2010. évi hernádi, valamint a 2006. évi rendkívüli árvízvédekezés során a Hármas-Körös területén.

Az elismeréshez szívből gratulálunk!

Pozsárné Kaczkó Zita

Rétes Pál lett a Szarvasi Szakaszmezőnökség vezetője

2023. augusztus 18-tól új vezetője van a Szarvasi Szakaszmezőnökségnek. Júliusban Megyeri Mihály szakaszmezőnök úr halála miatt a megüresedett szakaszmezőnökség vezetői állásra pályázatot írtunk ki. A beérkezett pályázatokat kiértékelve, az igazgatóság vezetői Rétes Pál szakaszmezőnök helyettes urat találták a legalkalmasabbnak erre a feladatra.

Rétes Pál Békéscsabán, a Vásárhelyi Pál Vízépítési és Vízgazdálkodási Szakközépiskola települési vízgazdálkodási szakán végzett, majd technikus vizsgáját Baján, a Tóth Kálmán Szakközépiskolában tette le. Ezt követően a Tessedik Sámuel Főiskolán környezetgazdálkodási agrárműnök szakképzettséget, majd az Eötvös József Főiskolán vízrendezési (árvíz- és belvízvédelmi) szakmezőnöki képezést szerzett.

A szakaszmezőnökségen eltöltött, közel négy évtized alatt a ranglétra szinte minden fokát bejárta. 1984. szeptember 1-jén került a KÖVIZIG Szarvasi Szakaszmezőnökségéhez. Pályakezdőként, öt évig kivitelezői területen dolgozott, majd a következő tizenöt évben ügyintézőként találkozott a szakaszmezőnökséget érintő feladatokkal. Feladatai magas szín-

vonulú ellátása eredményeként 2004-től területi felügyelőként dolgozott, majd 2015-től szakaszmezőnök-helyettesi beosztásba került.

Komoly szakmai tapasztalattal rendelkezik a vízügyi ágazat szinte minden szakterületén, legyen az árvízvédelem, vízrendezés, vízhasznosítás, vízrajzi és vízkárelhárítási szakágazati feladatok. A területi vízgazdálkodási sajátosságokat kiválóan ismeri, szakértelmére az igazgatóság vezetése munkatársai mindig szá-

míthatnak.

Rendkívüli árvízvédekezések tekintetében nemcsak igazgatóságunk működési területén, hanem más igazgatóságok vízfolyásain is komoly gyakorlattal rendelkezik, részt vett például a Tarnán, a Dúnán, a Dráván, és a Hernádon levonuló árvizeknél folyó védekezési munkákban.

A kinevezéshez gratulálunk, munkájához sok sikert kívánunk.

Pozsárné Kaczkó Zita

Búcsú Megyeri Mihálytól (1960–2023)

2023. július 15-én, életének 64. évében elhunyt Megyeri Mihály, igazgatóságunk Szarvasi Szakaszmezőnökségének vezetője.

Megyeri Mihálynak 1983 és 2023 között - négy évtizeden át - a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság volt az első, és egyetlen munkahelye. Ebből 34 éven keresztül szakasz-

mezőnökként irányította a Szarvasi Szakaszmezőnökség munkáját.

1978-ban fejezte be vízügyi szakközépiskolai tanulmányait a Vásárhelyi Pál Szakközépiskolában, majd 1983-ban az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán mélyépítő üzemmezőnök végzettséget szerzett. Tanulmányai alatt nyári

szakmai gyakorlatait is a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság Szarvasi Szakaszmezőnökségénél töltötte.

Iskolai végzettségének megszerzését követően 1983. szeptember 1. napján helyezkedett el az igazgatóság Szarvasi Szakaszmezőnökségénél, műszaki előadó munka-

Folytatás a 22. oldalon →

körben.

Műszaki előadói feladatainak ellátása mellett a termelésbe is bekapcsolódott és eleinte már kisebb munkavezetői feladatokkal is megbízták. Rátermettségének és szorgalmának köszönhetően 1987-től már építésvezetőként látta el feladatait, amelynek során kiemelkedő teljesítménnyel, alázattal és szakmai hozzáértéssel végezte napi teendőit.

A szakmai feladatok magasabb színvonalú ellátása érdekében kereste az új műszaki megoldások gazdaságos lehetőségeinek alkalmazását. A rábízott feladatokkal gyorsan azonosult, érdeklődése, szervező és kezdeményező kész-

sége hamar alkalmassá tette nagyobb feladatok önálló ellátására is. Ennek eredményeként 1989-ben megbízták a Szarvasi Szakmérnökség vezetésével. Munkáját végtelen türelemmel, kellő higgadtsággal, az egyszerű megoldásokra törekedve végezte, ezek során beosztottjaival, kollégáival és feletteseivel példaértékű személyes munkakapcsolatot alakított ki. A hosszú évek során szerzett szakmai tapasztalatait kiválóan kamatoztatta és osztotta meg a fiatalabb generációval. De akkor is remekül helytállt, mikor egy árvízvédekezési helyzetben, vagy esemény kapcsán kamera elé kellett állnia és nyilatkoznia a

területén történt eseményekről. A Békésszentandrás duzzasztó és létesítményei miatt a szakmérnökséget számtalan szakmai- és civil csoport kereste fel, akiket szívesen kalauzolt területén. Kedvesége, segítő szándéka kiemelkedő volt.

Tartósan kimagasló munkájának elismeréseként 2000-ben Széchenyi Emlékérem miniszteri kitüntetéssel adományozták részére, valamint az igazgatóság vezetése 2020. évben Víz Világnapja alkalmából Igazgatósági Díjjal jutalmazta szorgalmas és kitartó munkáját.

Nagy tudású, kiegyensúlyozott, ugyanakkor derűs, életvidám személyisége pótolhatatlan űrt hagyott maga után.

A költő, Ábrányi Emil szavaival búcsúzom:

*„Sejtem, tudom, hogy nincs halál!
Amint lejár a földi élet,
A láthatatlan tűz: a lélek
Lobogva más csillagra száll.”*

Nyugodjon békében!

Rétes Pál

Búcsú Kincses Istvántól (1940-2023)

2023. július 18-án, 83. életében elhunyt Kincses István a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság nyugalmazott Műszaki Biztonsági Szolgálat vezetője.

Kincses István korán elvesztette Édesapját, nehéz anyagi körülmények között élt Édesanyjával. Felvételt nyert Békéscsabára a vízügyi technikumba, de néhány hónap múlva abba kellett hagynia a tanulmányait, és a helyi termelőszövetkezetben traktorosként kezdett dolgozni. 1963-ban gépszerelőként helyezkedett el a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság Szeghalmi Szakmérnökségén. Fontosnak tartotta a tanulást, leérettségizett, majd gépészmérnöki oklevelet szerzett.

Az 1970-es években részt vett a nagy szivattyútelepi rekonstrukciós programban, mely nagyon komoly szakmai alapot adott számára. A vízgépészet területén tanulmányt készített, mely alapján

sokkal hatékonyabb munkateljesítményt tudtak elérni az igazgatóságon. 1986-ban kinevezték a Műszaki Biztonsági Szolgálat (MBSZ) Vésztői Műhelyének vezetőjévé. Az évek során országos jelentőségű védelmi beavatkozásokon vett részt, amelyről a szakma meggyeszte és országosan is elismeréssel nyilatkozott. Ilyen volt a Paksi Atomerőmű- és a Szigetköz vízpótlása. A mai napig emlegetik a győri kollégák a szigetközi vízpótlás során végzett munkát, kiemelve a Kincses István vezette gyulai szivattyútelepi gépészek helytállását.

Munkáját vezetői elismerték és szakmai rátermettségének köszönhetően 1994-től megbízták a Műszaki Biztonsági Szolgálat vezetésével. Ezen időszak alatt a legnagyobb szakmai kihívás a Mérgesi árvízi szükségtározó megnyitása utáni visszazárása volt, mely sikerrel zárult. Jelentős feladata volt

még a Békésszentandrás duzzasztómű táblacseréje is.

Ebben az időszakban én a Biztonsági Üzem Kft-nél dolgoztam és szoros együttműködésben végeztük munkánkat az MBSZ-szel. A Mérgesi árvízi szükségtározó

Folytatás a 23. oldalon →

megnyitása és elzárása komoly kihívást jelentett, és talán azzal tudom a legjobban jellemezni Pista bácsi személyiségét, vezetői rátermettségét, emberi lojalitását, ha két történetet ezzel kapcsolatban felelevenítek.

Az elzárás során 24 órában folyt a lemezverés, a sokkal jobb felszereltséggel bíró Árvízvédelmi és Belvízvédelmi Központi Szervezettel igazi versenyt folytattunk, hogy egy műszak alatt ki képes több lemezt verni. Természetesen minden műszakot mi nyertünk meg. Az egyik éjszaka kiderült, hogy a lemezünk egy nagy tuskóban megakadt, éjszaka rendeltünk oda bűvárokat, akik a -18 °C-os hidegben dolgoztak lent a sötétben, és mi Pistával különböző véleményen voltunk a hiba elhárításában.

Abban a feszült helyzetben, nem tudok finomabban fogalmazni, minthogy összevesztünk és gyakorlatilag órákon át kiabáltunk egymással. A probléma végül megoldódott és mikor hajnalban hazaindultunk elköszönés nélkül, én úgy gondoltam, hogy egyhamar nem fogunk egymással beszélni. 5 percen belül csörgött a telefonom. Pista hívott és azt mondta: „az nem lehet Jani, hogy ezt mi most ne beszéljük meg”. Gyulára értem, mire befejeztük a beszélgetést, de addigra mindent tisztáztunk és Pistával soha többet nem volt nézeteltérésünk.

A másik eset szintén Mérgeshez kapcsolódik, az elzárás első éjszakáján Pista a Köröstarcsai Halászcseréjében rendelt bagolytájást éj-

felre az embereknek (csak jelzem, ahogy már korábban is említettem, a hőmérséklet -18 °C volt). Másnap mikor behozta a számlát a vízügy központjába, a Gazdasági Igazgatóhelyettes azt mondta: „ezt nem lehet Pista kifizetni, mit szól majd az ellenőr”. Pista azt kérdezte, hogy mikor jön az ellenőr? A válasz az volt, hogy lehet, hogy majd nyáron, erre Pista azt mondta: „majd azt mondom neki, hogy (káromkodás), dolgoztál volna a pontonon abban a helyzetben -18 °C-ban”.

Hát Pista ilyen ember volt, a vízügyhöz mindig lojális, az emberek nyelvén értő, kiváló képességekkel megáldott vezető. Nyugodj békében!

Szabó János

VÍZÜGYÜNK

40 éves a Vízrajzi Adattár

A vízzel, mint korlátozottan rendelkezésre álló természeti erőforrással folytatott gazdálkodás magalapozása, a természeti folyamatok megismerésével kezdődött. A több mint 200 éves múlttal rendelkező hazai vízrajzi hálózat létrehozásával és működtetésével sikerült elérni azt, hogy mind fejlettebbé vált a rendelkezésre álló felszíni és felszín alatti vízkészletek számbavétele, ismertté váltak a társadalom és gazdaság számára igénybe vehető vízmennyiségek. Ez a rendszer biztosítja napjainkban is a vízhasználatok, a medrekben végrehajtott vízi munkák, a vízi létesítmények tervezésének és engedélyezéseinek nélkülözhetetlen alapadatait.

A vizek állapotának megismerése mérésekkel, majd a mérési ered-

mények feldolgozásával, értékelésével és előrejelzésével történik. Az adatokat és a különböző feldolgozásokat rendszerezni és tárolni kell.

Az 1970-es évek közepén-végén szüntették meg vízrajzi adatok központosított gyűjtését. Eddig az időpontig a vízrajzi törzsadatokat észleltetését, gyűjtését, feldolgozását és tárolását központilag a Vízgazdálkodási Tudományos Kutatóintézetben (VITUKI) végezték. A vízügyi igazgatóságoknál zömében az üzemi célú, napi operatív adatok gyűjtése folyt, az adatok tárolása ügyintézői szinten, folyosókön, szekrények mélyén asztalok fiókjában, koordinátlanul történt.

A decentralizálást követően a

törzs- és üzemi állomások adatgyűjtése és feldolgozása, valamint továbbítása a frissen megalakult területi vízrajzi csoportoknál, az adattárolási feladatok pedig a törzsalomások esetében központilag, a VITUKI-nál valósult meg. A VITUKI az egyes részfeladatok elvégzését - zömében évente egyszeri - szakfelügyelet keretében ellenőrizte. Már ekkor látszott, hogy sokkal célszerűbb lenne, ha az adatok tárolását a vízügyi igazgatóságok végeznék, az adatgazdai feladatok így egy kézben lennének. Az 1980-1981-es árvizeket követően ez az igény különösen felerősödött. A VITUKI által összeszerkesztett Vízrajzi Évkönyvek mellett több igazgatóságnál (így a gyulai esetében is) igény je-

Folytatás a 24. oldalon →

Vízrajzi évkönyvek a múltban és a jelenben digitálisan

Egyedi tároló dossziék

Mikrofilmes adattárolás

lentkezett a saját Vízrajzi Évkönyvek elkészítése iránt. Ezt belátva az akkori vezetés lehetővé tette a területi vízrajzi adattárak létrehozását. Gyulán ennek a feladatnak a végrehajtása zömében 1983-ra esett.

Abban az időben korszerűnek mondható elemes bútorokat (RÉKA bútorcsalád) szereztek be, valamint kijelölték az adattári helyiséget, ami az akkori földszinti gondnoki szoba volt. Nemcsak bútorzatot vásároltak, hanem egyéb infrastrukturális kellékeket is beszerettek, mint például a ma már megmosolyogtató Commodore 64 számítógép, szőnyegek és speciális tároló dossziék. Külön említést érdemel az egyedi tároló dossziék beszerzése, amiket egy dunántúli cég készített el.

A dossziék egyedi méretben és egyedi színben készültek el. A méretek igazodtak az észlelői lapok (alapbizonylatok) méretéhez, a színek pedig az egyes szakaszmérnökségek területére eső színeket jelentették, segítve így a gyors kereshetőséget.

Ebben az időszakban további fejlesztések is megvalósultak dacára annak, hogy a gazdasági környezet gyengülése miatt több ízben az adattár költöztetésére is sor került. Mivel az ősbizonylatok fokozott védelmét elengedhetetlennek tartottuk, biztonsági szempontból felértékelődött a mikrokártyás adattárolás, amihez mikrofilmes leolvasó és másoló berendezéseket szerezünk be.

Adattári helyiség a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóságnál

Vízrajzi Atlasz

Folytatás a 25. oldalon →

Az idők során az előírások miatt megoldottuk az adattár tűzvédelmét, elkészült az adattári katalógus. A 2003-ban bevezetett ISO minőségirányítási rendszer követelményeinek megfelelően ma már tematikus rendben tároljuk a vízrajzi adatokat.

A Vízrajzi Adattárban megtalálható dokumentumok (a teljesség igénye nélkül):

• VITUKI és jogelődei által készí-

tett évkönyvek, a teljes sorozat, nemzetközi kapcsolataink által beszerzett román vízrajzi évkönyvek, felszíni állomások törzsadatai és az éves feldolgozott adatsorok.

• Vízrajzi Atlasz sorozat, az igazgatóság területén mért csapadék és talajvízszint észlelőlapok, vízhozammérési jegyzőkönyvek és hidrometeorológiai műszerkeretek adatlapjai (ezen belül a párolgás, napfénytartam és szél

dokumentumok).

• 30-40 évet felölelő szakaszmérnökségi operatív naplók és árvízi hidrológiai adatgyűjtő naplók.

Az adattárban a mai digitális korszakban is elhelyezzük az észlelői-, mérési alapküldeményeket (észlelői naplók, mérési jegyzőkönyvek).

**Kiss Attila
Lukács Béla**

40 éves a Peresi Természetvédelmi Bemutatóház

A Peresi Természetvédelmi Bemutatóház

40 éve várja a látogatókat a Peresi Természetvédelmi Bemutatóház, ebből az alkalomból kerestük fel a múzeumot. Gyomaendrődről Mezőtúr irányába a Hármas-Körös jobb oldalán, pályázati forrásból nemrégiben fejlesztett töltéskoronán, részben aszfaltozott, részben kőszórásos úton mintegy 7,5 km-t kell megtenni, mire a kiállításnak helyet biztosító régi Peres I. szivattyútelephez érkezünk. Az esztétikus megjelenésű vöröstég-lás épület kellemes környezetével, nagy kőrifáival, a Peresi-holtág csendességével rögtön magával ragadja az ide látogatókat.

A gőzüzemű szivattyútelep 1902-1904 között épült és a Peres II. elektromos meghajtású szivattyútelep átadásáig az 1970-es évek végéig üzemelt, ekkor a 27 méter magas kéményét lebontották, de a gépterem berendezése a gőzgéppel és a Schlick gyártmányú szivattyúval eredeti állapotában megmaradtak. A Békés- és a Jász-Nagykun-Szolnok megyei vezetők 1979-ben hozták létre a Körös-völgyi Természetvédelmi Területet egészen Kunszentmárton határától a Kettős- és Sebes-Körös összefolyásáig húzódó mintegy 65 km hosszú szakaszon, a Hármas-Körös hullámterének védetté nyilvánításával. Ezzel egyidőben a Körös-vidék hullámtéri állat- és növényvilágának bemutatására egy múzeum létrehozását kezdeményezték. Az 1970-ben felhagyott szivattyútelepi épület ideális helyszínnek bizonyult a bemutatóház megvalósítására. Hosszas előkészítő munka és a szivattyútelepi épület felújítása után, 1983. június 6-án nyitották meg a kiállítást. Az

Új természetvédelmi, vízügyi múzeum

A Körös-vidék nagy kiterjedésű síkság, amelynek jelentős részét egykor víz borította. Ma, a folyószabályozások során gátak közé szorított Körösök hullámterében újraéledt a hajdani vízi világ. E kellemes környezet táji és természeti értékeinek, valamint vízepítészei emlékeinek megőrzése érdekében hozta létre Békés és Szolnok megye Tanácsa 1979-ben a Körös-völgyi természetvédelmi területet.

Ennek keretében avatták fel tegnap Mezőtúr határában a peresi gátórháznál azt a bemutatóházat, amely jól szemlélteti e táj faunáját és flóráját, valamint az egykor volt szivattyútelep berendezéseit.

A kiállítást Rakonczay Zoltán, az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal elnökhelyettese nyitotta meg és adta át a peresi bemutatóházat a nagyközönségnek. Beszédében kitért a turizmus területi

megoszlásának egyenetlenségeire, amelynek legfőbb oka — szerinte —, hogy saját vidékünket sem ismerjük eléggé. Mert nemcsak védeni kell a természetet a további romlástól, hanem meg is kell ismertetni szépségét, értékét. E nagy gonddal elkészített

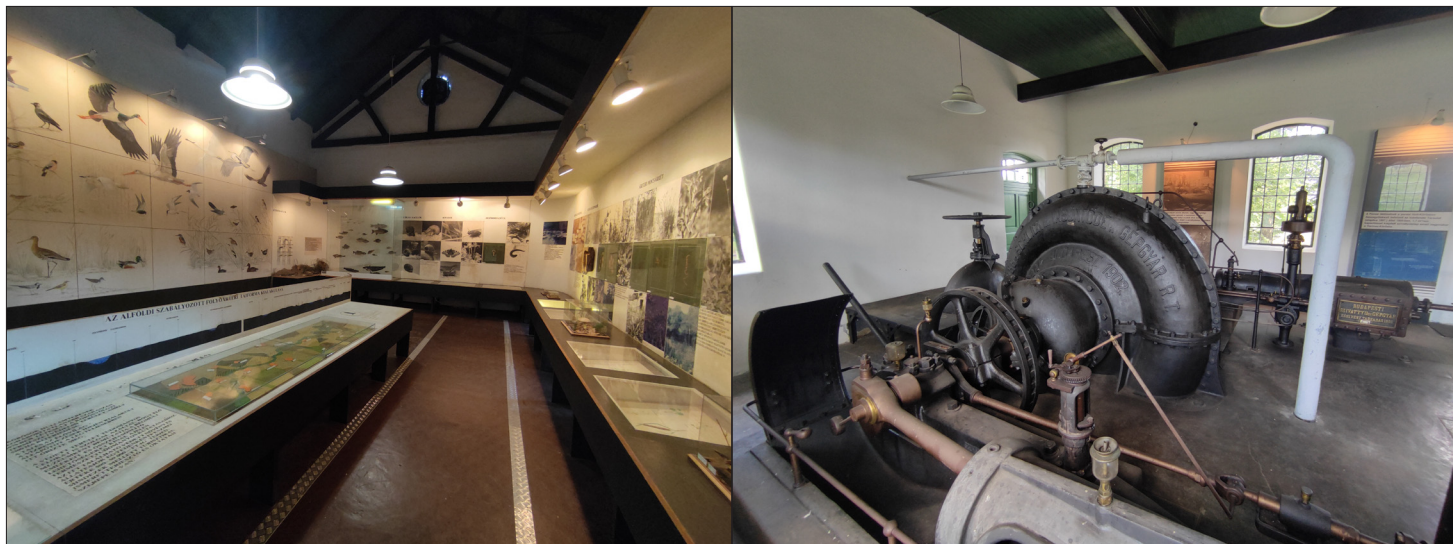
bemutatóház ilyen igényeket elégít ki — mondotta.

A Mezőtúrj 1. sz. Ált. Iskola énekkara kedves műsorral tette emlékeztetésé a bemutatóház megnyitását, amelyen mindkét megye illetékes vezetői is jelen voltak.

— g —

A korabeli újságcikk

Folytatás a 26. oldalon →

A bemutatóház belső terei

akkori újságok beszámolója alapján nagyszámú érdeklődő előtt, ünnepélyes keretek között zajlott a rendezvény.

A bemutatóházat az érdeklődőknek immár 25 éve Molnár Zoltán gátőr mutatja be, előtte édesapja – aki szintén gátőr volt – fogadta a látogatókat. A kiállítás két részből áll: az egykor kazánházból átalakított bemutatóteremben a Körös-vidék természetvédelmi értékei, a terület növény- és állatvilága, valamint a folyószabályozások után kialakult folyóártéri tájformák láthatóak. Az árterek, kubikgödörök, hullámtéri holtágak jellegzetes növényeit, állatait egyrészt fényképeken, rajzokon, másrészt preparátumokon lehet megtekinteni. A falon Muray Róbert festőművész állatábrázolásait csodálhatják meg az érdeklődők,

akinek későbbi munkásságának fontos szerepe volt abban, hogy megszülethessenek a természet, a madárvilág ismeretének nélkülözhetetlen eszközei a megbízható határozókönyvek, búvárzsebkönyvek. A kiállításon látható fényképeket Péchy Tamás természetfotós és dr. Móczár László elismert biológus, entomológus készítették. Igazán érdekes a hüllők, békák és halak preparátumaiból és gipszből készült másolataiból készült bemutatósarok. Az épület másik részében, a gépteremben a 1902. évben gyártott szivattyúhajtást és berendezéseit láthatják az érdeklődők, a táblókon pedig a Körösök szabályozásáról, belvízmentesítésről lehet olvasni.

A bemutatóház a környezetében zajló töltésfejlesztési és gátörtelep rekonstrukciós munkák idejére

közel 3 évig zárva volt. Az újraindítás óta csekély a látogatottság, csak elvétve téved erre egy-egy érdeklődő. Pedig ha az internet keresőjébe beírjuk a peresi bemutatóházat számos találatot ad fel, különböző túraútvonalak között is szerepel úticélként. A bemutatóház megnyitójától eltelt 40 év, ami egy kiállítás életében jelentős. A kiállítótér tiszta és rendezett, köszönhető ez a gátőr gondos munkájának. Az épület és a tárlat állagában kissé megkopott, idejétmúlt, egy felújításra, átalakításra nagy szükség lenne, mégis a 120 éves szivattyútelep falai között a tárlat régi hangulata elvarázsolja az embert. Aki erre jár, annak szívből ajánljuk a múzeum megtekintését.

Schriffert András

A 100 éve született vízügyesekre emlékeztünk

A harmadik negyedév főként az emlékezés jegyében telt a Baráti Körben, de közben természetesen fordítottunk arra is gondot, hogy a Bodoki sírokat rendbe tegyük, július 28-án.

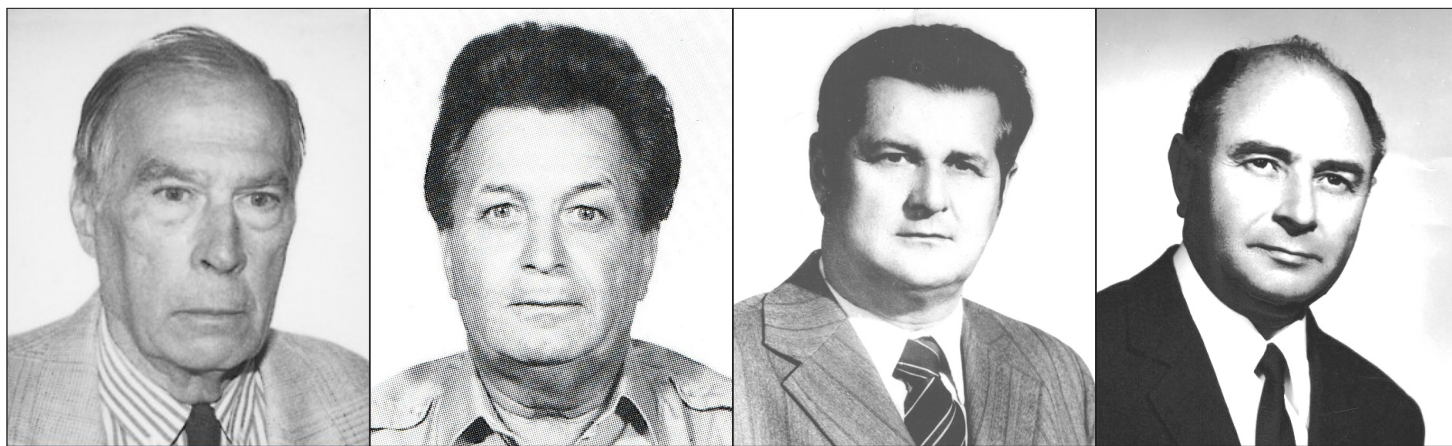
Az igazgatóság egykori dolgozói közül többen születtek 1923-ban, és ha a sors kegyes lett volna hozzájuk, most ünnepelték volna 100. születésnapjukat. Honlapunkon rövid hírben emlékeztünk meg **Vámos Sándor** /1923-2011/ sarkadi szakaszmérnökről, **Czédli József** /1923-1991/ főgépésről, **Takács Lajos** /1923-2018/ vízügyi igazgatóról, és korábban **Ambrus Lajos** /1923-2006/ okleveles mérnökről. Mindannyian elkötelezett

vízügyi szakemberek voltak. Felapoztuk „A vízért és a víz ellen” című könyvet, amely tartalmazza annak a 196 dolgozónak nevét és adatait, akik az igazgatóság létrejöttkor az első kinevezett vízügyi dolgozók voltak. Közülük hatan 1923-ban születtek: **Ambros Lajos** mérnök, Gyula, Szőke Szabolcs mérnök, Mezőberény, **Elekes György** technikus, Gyula, **Maróti Mihály** segéd technikus, Gyula, **ifj. Czédli József** gépész, Sarkad, Hegedűs János csatornaőr, Gyula. Tisztelettel emlékezünk rájuk, és nevesítés nélkül mindazokra az egykori vízügyesekre, akik ebben az évben lettek volna 100 évesek.

Közülük kiemelve szeptember hónapban ünnepeltük **Takács Lajos** /1923-2018/ **vízügyi igazgató születésének centenáriumát**, akinek tiszteletére szeptember 22-én emléksarkot avattunk Hosszúfokon, a Bodoki Károly Vízügyi Múzeumban. A Baráti Kör tagjai szép számban vettek részt a rendezvényen, nem csak a volt igazgatóra, hanem a Baráti Kör tiszteletbeli elnökére, vezetőségi tagjára is emlékezve, aki 2009-től 2018-ig - idős kora ellenére is - nagyon aktív, példaértékű munkát végzett körünkben.

Az emléksarok kialakításának gondolata 2019-ben született a víz-

Folytatás a 27. oldalon ↪

Ambrus Lajos (1923-2006)

Vámos Sándor (1923-2011)

Czédli József (1923-1991)

Takács Lajos (1923-2018)

Elkötelezett vízügyi szakemberek, akik ebben az évben lettek volna 100 évesek

ügyi igazgatóság részéről, amikor Takács igazgató úr lánya személyes tárgyakat ajánlott fel Édesapja hagyatékából. Rövidesen eldőlt az is, hogy közeledve születésének centenáriumához, annak időpontja adna legméltóbb alkalmat a felavatásra. A Baráti Körben az anyaggyűjtés már ekkor elkezdődött, a Körösvidéki Vízügyi Szemlében található, és szaklapokban megjelent cikkeit, a sajtóban róla megjelent írásokat gyűjtöttük ki. Bőséges anyag keletkezett már ebből. A Baráti Körben is őrzünk írásokat tőle, amit kézzel, vagy saját gépeléssel vetett papírra, fényképek készültek a közöttünk töltött évtizedben és maradtak fenn novellái, önéletrajzának különböző hosszúságú változatai. Ezeket is mind számba vettük. Válogatunk fényképeket az igazgatóság archívumából is, melyeken szakmai munkáját végzi, és azokról a művekről - építés és üzemelés közben - amelyek az általa fémjelzett korszakban épültek. Itt is bőséges anyaggal találkoztunk. Párhuzamosan dr. Szilávik Lajos a Vízügyi Közleményekben „A vízügyi igazgatás nagy egyéniségei” közé emelte Takács Lajost életrajzi írásával, melyhez szintén adtunk anyagokat. A sok tervezés és előremutató vita után úgy érezzük,

az elkészült anyagokkal méltó módon sikerült megemlékezni Takács Lajos vízügyi igazgató életútjáról és munkásságáról. A színvonalas szép ünnepség, az ott elhangzott előadások és irodalmi művek csak megerősítették bennünk ezt az érzést. Ezúton köszönjük a Baráti Kör tagjainak és az igazgatóság munkatársainak a sok-sok munkát.

Ezen állomáson túljutva, újabb feladatok várnak ránk. Most Ziegler Károly /1898-1985/ mérnök életrajzához keresünk adalékokat, aki 125 éve született. A Hosszúfoki Ármentesítő Társulat veze-

tője volt 1941-1948-ig, a hivatali esküt a Szolnoki Vízgazdálkodási Körzet vezetőjénél tette 1948-ban, a gyulai székhellyel működő Békéscsabai Vízgazdálkodási Körzet vezetője volt 1950-1951-ig. 25 évvel ezelőtt még a Békés Megyei Hírlapban Góg Imre „bácsi” ezt írta róla: „Sokan emlékeznek még Ziegler Károlyra a Körösök és a Berettyó vidékén!” Sajnos, ma már kevesen.

Mert jó megállni egy kicsit ünnepelni, de tovább kell lépni, az idő rohan, sok értéket takar a „feledés homálya”.

**dr. Vasas Ferencé
Czakóné Czédli Jolán**

Szorgos csapatunk az emléksarok berendezésénél

SZÍNES

Tizenkét félisten és a Mester, na meg a Háromkirályok

Szép, szeptember hetedikéi kora este volt. Péter bá' megbékélve a világgal, hosszú szárú, jól lehűtött, formás poharából élvezettel kortyolgatta kedves fehér borát. Hiába, igaza volt egykori osztályvezető kollégánknak, Habóczy Sanyinak: „túl rövid az élet ahhoz,

hogy rossz borokra pazaroljuk”. A TV kellemes zsongása elbágyasztotta. Elméjében felragyogott a következő nap mézédés képe: az idén végre újra lesz Körös Kupa.

Lesz Kupa, van CSAPAT!

De milyen csapat! Tizenkét félis-

ten, tizenkét mágus, tizenkét tanítvány, tizenkét dühös ember! Oh' Sebes Guszti bácsi! Persze Te sem akárhiket küldhettél pályára, no de egy ilyen kerettel: **Békefalvi, Szászalmi, Alberti-Nagy, Tímár, Kocsor, Dorogi, Varga,**

Folytatás a 28. oldalon →

A tizenkét félisten és a Mester (Balról felső sor: Dorogi Bence, Ilyés Lajos, Kocsor István, Békefalvi Georgina, Tímár Attila, Szászalmi Mariann, Csontos József, Rétes Pál, balról alsó sor: Alberti-Nagy Mariann, Varga Lajos, Láza Tibor, Kurucz Máté, Bencsik Imre)

Ilyés, Csontos, Bencsik, Láza, Kurucz, a berni fiaskó sem történt volna meg. És akkor még nem is esett szó a Mesterről! Rétes Pálról, a tiszafüredi Mourinho-ról, a Mesterről, aki - ugyan egy percet sem tudott együtt lenni csapatával, de - telepátikus úton plántálta a taktikát és stratégiát a rá bízott tizenkét tanítványba.

Gyulai polgárok, véreim! Nagy nap lesz a holnapi. A vándorkupa talapzatába még tegnap be kellett volna vésetni a legszentebbet, legigazabbat: „2023. KÖVIZIG”.

Ilyen gondolatokkal végig aludván az éjt, reggel Péter bá' derűsen, pezsgő vérel ereiben csatlakozott a CSAPAT-hoz. Biztos, ami biztos, út közben csapatott kicsit, mert hát ugye a zsíros reggeli megkívánta.

Algyőn a Fehér Ignác Általános Iskola tornacsarnoka előtt kiszállt a KÖVIZIG küldöttsége. Súlymaink az öltöző felé vettük útjukat. Amíg ők (és a véres áldozatként eléjük vezetésre kerülő szegedi, debreceni és szolnoki sporttársak) bemelegítettek, megszületett a sorsolás eredménye: *Szeged-Debrecen, Szolnok-Gyula, Szeged-Gyula, Debrecen-Szolnok, Szeged-Szolnok, Debrecen-Gyula.*

Játékidő 2*10 perc, egyszerre egy lánynak mindenképp a pályán kell lennie, 6-6 fős csapatok, profi bíró. Ennyi a lényeg és persze a JÁTÉK.

Az általános iskola 2/b osztályában Zétike addig rángatta az előtte ülő Jázminka copfját, míg Marika ta-

zengték: tatata-ta... tatata-ta... Könnybe borultak a szolnoki szemek. Szembesültek a valósággal. Itt a vég.

De nicsak, Dubrovzki a második félidő harmadik percében valahogy bevarázsolja a fantasztikus Alberti-Nagy Mariann védte kapuba a labdát. Bunda! Bíró spori, vegye át a szabálykönyv vonatkozó fejezeteit, látogassa meg szemorvosát, látszerészét!

Ja, hogy már az ötödik percen vagyunk és Csontos, az áramvonalas pocakú nehézbombázó cafatokká szaggatta a szolnoki kaput? Győzött az igazság! Mit nekünk a zordon Kárpátoknak fenyesekkel vadregényes tája! Ha Csontos velünk, ki ellenünk?

Ki a fene? Csak már megint Dubrovzki. Meg a bíró. Meg a bunda. Meg a háborús infláció. Meg a csapadékos nyár miatti peronospóra fertőzés. Meg úgy általában minden.

2:2.

Fel a fejfel! Mesterünk tudja! Oszkárrel ellentétben nem csak tudja, de mondja! Vezess minket Mester, mutasd az utat! Mi követünk.

Köveztük. A szegediek ellen. A szegediek? Csikó csapat. Ugyan tudnak futni, de mi az az érett tapasztalathoz képest? A nemzetközi rutin (csapatunk valamennyi tagja rutinosan megfordult már a Vésztői Köztársaság területén) mégiscsak helyzeti előny. Lemosuk őket is, meg a gyalázatot is.

Zétike kicsit szepeg a sarokban, de csillogóan tiszta, ártatlan gyermeki szeme reményt sugároz. Lesz

Folytatás a 29. oldalon →

Nyolcadik perc, góól: Békefalvi!!!! Már megint Gina. Gyula Jeanne D'Arc-ja!

még a gyulaiaké a szegedi kapu! Lesz még szőlő, lesz még lágy kenyér! Szárguldatok imádottjaim!

Szárguldtok.

Hetedik perc: Sági valahogy betuszkolta Alberti-Nagynak. Azután a nyolcadik percben újabb gólt kapunk, Bányaitól. Várjunk csak. Ezek azt hiszik másik meccsen vannak? Tőlünk ki kell, kapjanak, mert mi vagyunk a jobbak. Hé, fiúk, ez egy másik mese! Nincs nemzetközi tapasztalatuk! Azt se tudják, merre van Zsádány-Fancsikapuszta! És ezek aláznak le minket két góllal? Ilyen nincs, nem is volt, nem is lesz!

Persze, hogy Láza! A mi Tibuszunk! A higanymozgású buldózer, a bal-eseti sebészeti osztályok gyémántfokozatú patrónusa, őszinte, kőkemény gólt vág a félidő lefújása előtt, a kilencedik percben. Így kell ezt! Össze kell zúzni az önbi-zalmukat. Majd mi megmutatjuk! Megmutattuk.

Első perc: Bányai, második perc: Bures, negyedik perc: Bányai, ötödik perc: Sári, nyolcadik perc: Kurucz Gábor.

1:7

7:1-es vereséget ilyen méltósággal, ilyen gráciával ember még nem viselt. Amúgy "romojjon" meg a szegediek összes "befőtye!" Csak úgy mondom. Méltósággal, gráciával.

Zétike orcája elhalványult. Ugyan még nem tanulta (amilyen világot élünk, lehet nem is lesz majd tananyag), de ösztönösen törtek fel belőle az örökbecsű sorok, melyeket bőven ömlő könnyei fátyola mögött, a halálra készülők sötét hangján mormolt maga elé: „Nékem már a rét hímetlen,

*A mező kísült,
A zengő liget kietlen,
A nap éjre dült."*

Úgy gondolta, elmegy öngyilkosnak lenni. Az persze gáz, mert utána nem él, akkor meg se fagy, se pizza. Szóval inkább világ-gá megy. Mondjuk a farmezsgyész házig, mert ott lakik a nagy és ő isteni pudingos palacsintát csinál. Az imádottak posztereit meg leszedi a falról.

- Mit nekem Tímár, Kocsor, Dorogi, Ilyés, Bencsik, Kurucz? Hittem bennetek. Hittem, ti vagytok a példa. Tőletek és miattatok jön fel a nap, kezdődik a nyári szünet és mosolyog rám a szomszédék szep-lős Gizikéje.

- De nem.

- Nem így van.

- Bánatba taszítottatok, nincs helyetek a szobám falán. Varga, Láza, meg Csontos mások.

- Ők GÓLT rúgtak.

- A csajok meg elvből maradnak!

- Őket nem adom!

- Még kölcsönbe se!

De nicsak, megszólalt a bírósípja! Hátha. Hátha megmutatjátok valódi arcotokat, hátha kiegyenesedik a derekatok. Szeretni akarlak titeket, szárguldatok, igyatok vért, ejtsétek kétségbe Debrecen apraját-nagyját. HAJRÁ KÖVIZIG!

Hosszas pozícióharc izzasztotta meg a pálya mágusait, de a rengeteg munka, a hit és remény az első félidő hetedik percében illatos rózsabokorra terebélyesedett.

Ilyés szemképrázta gólját követően egy perc sem telt el és Békefalvi, a mi Ginánk, mint a futballpálya Diána Istennője, célba vette a debreceni kaput, majd csalha-

Gólkirálynőnk Békefalvi Georgina

atlan vadászösztönével telibe találta azt. Kétpontos, hatalmas gól! 3:0!

Az égi seregek összefegyver-nemi fúvószenekarának próbaidejét töltő gondnoka lány sátánkabórt vett kezébe és elkezdte törölgetni a harsonákat, mert tudta: itt szólni kell a dicsőítő karéneknak és ugyan a harsona mellé hárfá is fog zengeni, de az nem lett nyálás a tegnapi koncerten, így elég a harsonákra koncentrálnia.

A második félidő harmadik percében Szabó (sajnos nem a János, hanem a Gábor) megpróbálta megijeszteni egységbe forrott csapatunkat, de átláttunk a szitán. A Mester tudta, személyes példamutatás nélkül mit sem ér a taktika. Gyorsan pályára vitt néhány tíz kiló élősúlyt és tengernyi bölcs tapasztalatot. Kovásza lett az erjedő győzelemnek, reményt ontott mindazokra, kik reménnyel kívántak töltekezni. Ha vezérünk lábán labda, porból támad jó csapatja.

Hatodik perc: Kurucz. Nyolcadik perc: Békefalvi!!!! Már megint Gina. Mit vett vállára ez a törekeny lány! Gyula Jeanne D'Arc-ja! Dacol a csontot csattogató debreceni lábakkal, kemény parkettával, veszélyek ezrével: első a CSAPAT dicsősége, a megtépázott becsület visszaállítása. Akkor és ott két nap ragyogott az égen. Igen. Megszólaltak a kifényezett harsonák, felcsendült a Glória. Öröm, mámor, boldogság.

A „kellemesen meleg tónusú” bronzérem és gólkirálynőnk oklevele

Folytatás a 30. oldalon →

Zéti örömtől zokogva, az intők számára fenttartott oldalra hajtott ellenőrző füzettel rontott be az igazgatóhoz és mint ifjúkommunista mártír a kivégzőosztag előtt állva, extázisban kiáltotta:
- *Ide írjátok az intőmet!*
Megkapta.

Mi is megkaptuk.

A bronzérmét. Ha látott még valaki gyönyörű ragyogást. A bronz (el-lentétben az arannyal) kellemes, meleg tónusban ragyog. Nem vakít (szembarát). Nem hivalkodik (szerény, mint a csapatunk).

A bronzérem mellé Békefalvi Georgina megkapta a női gólkirály címet.

Valamennyi résztvevő megkapta az egyetemesen kijáró, rendkívül finom babgulyást is.

A 2023. évi babgulyást és sütitet korai, aznap utolsó vacsoraként testvéri egyetértésben fogyasztotta el a Mester, tizenkét tanítványa és a Háromkirályok (Igazgató, Műszaki Igazgatóhelyettes és Péter bá').

Jóízű étek mellett jóízűen elbeszélgettek a résztvevők. Igazi, jó hangulatú találkozó volt élvezetes meccsekkel. A nap maradéktalanul beteljesítette az alapító atyák szándékát: az árvízvédelmi osztályok együttműködésének bázisán erősítette a Körösök mentén érdekelt vizek barátságát. A vidám társaság azzal a jóleső érzéssel

utazott haza, hogy 2024-ben vagy Debrecenben, vagy Gyulán folytatódik majd e szép hagyomány. A folytatás egy titkot is rejt.

Mivel a titok az titok, ezért ki kell várni a jövő évi kupa idejét.

Péter bá' hazaérvén leheveredett a franciaágyra és mert még előtte volt a kép, mikor csapata szívta a Debreceniek vérét, úgy döntött, most egy jó testes vörössel kéne zárni a napot.

Azt a napot, mely a szegedieknek arany, a szolnokiaknak ezüst, nekünk bronzérmét, a debrecenieknek pedig egy tisztas helytállásban megtestesült szép sportélményt adott.

Kisházi Péter Konrád

„Kisköre 50” - képes élménybeszámoló a teljesítménytúráról

Indulás

Még lendületben

A Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság (KÖTIVIZIG) szervezett egy igazán „vízügyes” megemlékezést a vízügyi igazgatóságok megalakulásának 70 éves, a Kiskörei vízlépcső megépítésének 50. évfordulója alkalmából.

Elvégre a vízügyes szakember arról is megismerhető - dolgozzék bármelyik igazgatóságon és bármely részterületen -, hogy szeretkepcsolat fűzi a vízhez, a vizekhez. Ezzel is magyarázható, hogy a kollégák között statisztikailag magas azok aránya, akik szabadidős tevékenységnek, rekreációt nyújtó hobbynak is, valamely vízzel kapcsolatos kikapcsolódást választottak. Gondoljunk csak a horgászat szerelmesire, vagy a különböző vízi sportot űző munkatársainkra.

A vízi sportot művelők közzé tartozik a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság mezőtúri szakaszmérnöke, Tóth Tamás is, aki evezősként, kajakjával már több éve keresi és találja meg a vizek nyújtotta csodát, különböző kisebb vízfolyásokon, vagy éppen a Tiszán. Vízügyes evezősként egyik szellemi atyja volt a bevezetőben említett két jelentős és kerek évforduló - a vízügyi igazgatóságok 70., valamint a Kiskörei vízlépcső 50. születésnapja - méltó megünneplésének a Tiszán. Evezős teljesítménytúrát hirdettek valamennyi vízügyes kolléga számára Tiszacsegétől Kisköréig, 50 km-es

Folytatás a 31. oldalon ↪

távon, illetve másnap Kiskörétől Szolnokig – a KÖTIVIZIG székhelyéig –, 70 km-es távon.

2023. szeptember 1-jén, a teljesítménytúra első napján, az 50 km-es távon igazgatóságunkat egy kenu és annak legénysége képviselte. Az előzetes megbeszélésnek megfelelően Tiszacsegéről rajtoltunk. A kenuban Tiszacsegétől Tiszafüredig Varga Melinda, Juhász András és Varga Lajos evezett, majd Tiszafüreden Andrászt Nótári Péter váltotta. Míg a hajósok a következő 26 km-re koncentráltak, addig Andrásnak a Tiszacsegén hagyott autóját kellett a célba juttatni, amely utóbb kiderült nem is volt olyan egyszerű. Helyi buszjárárral (csak vigyázz, le ne késsd), vonattal és némi gyaloglással, a szárazföldön is leküzdhető néhány óra alatt 24 km.

Az evezés második felében a Tisza partján elhelyezett folyamkilométert jelző tábláknak nagyon nagy jelentősége volt az erőtartalékolás szempontjából. Mindenképpen világosban akartunk evezni a számunkra még ismeretlen folyón és persze a versenyszellem is munkált bennünk. A hajónk jól vizsgázott, a távot este hétre legyűrtük. ...és végül András is megérkezett értünk az autóval. Kissé elcsigázva, de jó érzéssel indultunk haza, Gyulára.

A Tisza és a Tisza-tó szépsége, mindnyájunkat lenyűgöző hangulata, növény és állatvilága, a szél, a nap és a víz együttes jelenléte, a csónakos horgászok titokzatos kutyogtatása, olyan erős élményt adtak, amelyet aligha fogunk feledni. Köszönjük a szervezőknek és igazgatóságunk vezetőinek,

Egy kis pihenő félúton

A tiszalöki érkezés

hogy mindezt lehetővé tették számunkra! túra során kattintottunk.

Ízelítőül néhány hangulatfotót is közlünk azokból, amelyet a

Juhász András
Varga Melinda
Varga Lajos

Újraéled a KÖVIZIG tekecsapata – HAJRÁ CSAJOK!

Úgy 4-5 évvel ezelőtt, mi a vízügyi székház második emeletén dolgozók, gondoltunk egyet: „el kellene menni egy közös csapatépítő öszszeszejtételre”.

A helyszín a gyulai Magyarvárosi Söröző lett, ahol kipróbálhattuk teketudásunkat. Volt, aki már tekéztett előtte, viszont a többség még nem próbálta ezt a sportot. Anynyira belemelegedtünk a játékba, hogy a következő „szintbulit” már ide szerveztük. Aztán jött a Covid

és némi kényszerszünet, de 2023. elején újra szervezkedni kezdtünk. Többen is lelkesen fogadták az ötletet, 8-10 fős kis csapat alakult, mely 4-5 osztályból jött össze és nemcsak, hogy jót szórakoztunk tekézés közben, hanem jókat is beszélgettünk.

Hónapok óta eljártunk már hobbi-ból gurítani, azonban a kezdő lökést a Sprint Kupa adta meg. 2023 májusában KÖVIZIG Csak Csajok néven hivatalosan is tekecsapatot

alakítottunk néhány kollégánövel, hogy élesben is kipróbálhassuk magunkat. Önbizalmunk még nem volt túl sok, „de jó móka lesz alapon” hát belevágtunk. Ha a szereplésünk nem is indokolta, a melegsívű fogadtatás és támogatás az „ellenfelek” részéről, mindenképpen maradásra bírt bennünket. A verseny jó hangulatban telt és lelkesedésünk is egyre nagyobb lett. A tekezáró vacsorán az év

Folytatás a 32. oldalon →

A „KÖVIZIG Csak Csajok” csapatának tagjai (Első sor balról: Alberti-Nagy Mariann, Kovátsné Polgár Karolina
Hátsó sor balról: Kukár Istvánné Ildikó, Szilágyi Annamária, Molnár Katalin Krisztina, Ökrös Mónika)

újjonc csapatként köszöntöttek bennünket, külön kiemelve, hogy lelkes, vidám – és kicsit hangos – bandánk végre visszahozta a magyarvárosiba a régi idők versenyeinek hangulatát.

2023 augusztusában kipróbáltuk magunkat a páros tandem versenyben is, ahol 2 csapattal indultunk. Az egyik csapatot a KÖVIZIG Csak Csajok tagjai alkották, míg a másik már vegyes összetételű

volt, Ökrös Mónika és Varga István személyében, de még mindig a gyulai vízügyet képviselve. Móni és Pisti, a nap „legtöbb fáját ütött” párosa lettek.

Az összejövetelek szépen lassan szaporodtak és már hetente jelentünk meg a Magyarvárosi Sörözőben tekézni. Szeptemberben pedig már elég bátrak voltunk ahhoz, hogy a SUZUKI Kupa Városi Bajnokságon is elinduljunk.

A kedvünk töretlen és a városi versenyen továbbra is lelkesen gurítunk, melynek eredményeképpen az ütött fák száma szépen gyarapszik. Fontos számunkra, hogy fenntartsuk a kötetlen, kikapcsolódást nyújtó légkört, amiért a hobbi tekézést elkezdtük.

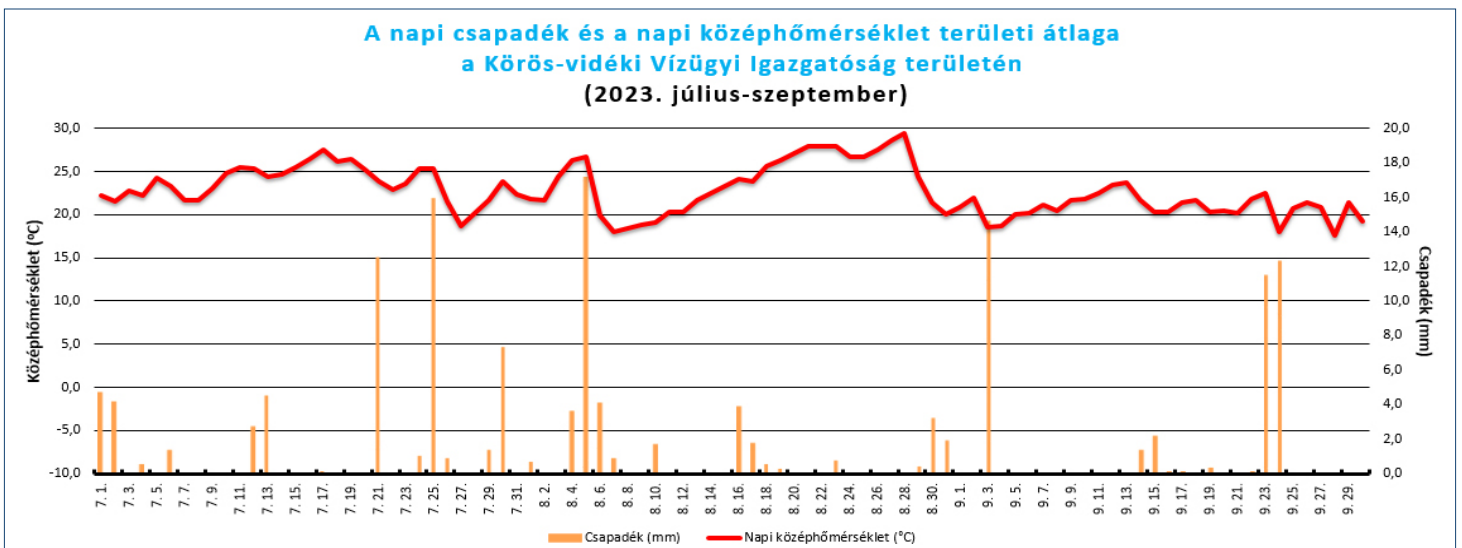
KÖVIZIG Csak Csajok

HIDROMETEOROLÓGIA

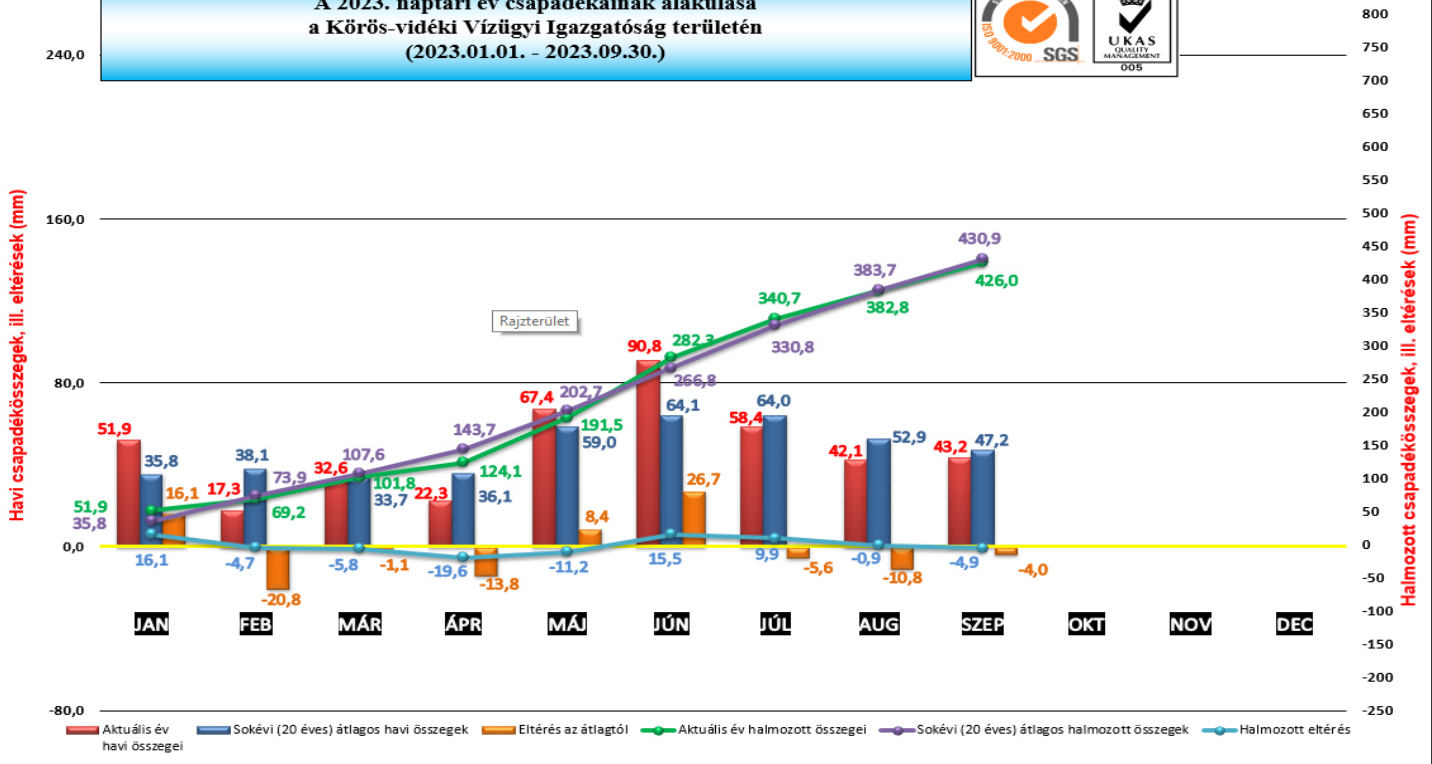
Hidrometeorológia

A hőmérséklet, a csapadék és a talajvíz alakulása a 2023. július-szeptember időszakban

A napi csapadék és a napi középhőmérséklet területi átlaga
a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság területén
(2023. július-szeptember)

A 2023. naptári év csapadékainak alakulása
a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság területén
(2023.01.01. - 2023.09.30.)

2023 harmadik negyedéve nem mutatott számottevő kilengést a hőmérsékleti értékekben, már ami a trendvonalat illeti. A negyedév csapadékmennyiségének eloszlása nem engedte túlzottan felmelegedni a levegőt, egyedül augusztus második felében történt némi komolyabb emelkedés, mely azonban a nyár végeztével hirtelen zuhanni kezdett, majd ismét beállt egy szűk tartományban mozgó középértékre.

Mivel azonban nem volt kiemelkedő mennyiségű csapadék, a lég-hőmérséklet meghaladta a sokévi átlagot a negyedév mindhárom hónapjában, igaz - a tavalyi évvel ellentétben -, ezúttal nem volt „perzselő hatású” a harmadik negyedév. Júliusban az eltérés szerényebb mértékű volt, ekkor a sokévi 23,3 °C-hoz, mindössze 23,7 °C társult. Augusztusban ennek a duplája volt, a 23 °C-hoz képest 23,8 °C-os havi középértéket mutattak a hőmérők. Szeptember során tapasztaltuk a legnagyobb eltérést, ekkor a havi 20,9 °C-os átlag bőven túllépte a megszokott 17,6 °C-os sokévi értéket.

A napi átlagok versenyében egy szeptemberi nap, nevezetesen szeptember 28-a volt a leghidegebb, ekkor 17,6 °C volt az átlaghőmérséklet, míg a legmelegebb napnak - a tavalyi aszályos időszakhoz hasonlóan - ismét egy 30 Celsius-fok közeli átlagot nevezhetünk, mely nem más, mint augusz-

tus 28-a, ekkor 29,4 °C-ot mértek a léghőmérők higanyszálai.

A szélsőértékeket vizsgálva az állapítható meg, hogy a leghidegebb érték 10 °C volt, melyet Méhkeréken mértek és előfordult augusztusban, illetve szeptemberben is. A legmelegebb ezzel szemben Kisörvetőn volt, ahol augusztus során észleltek 39 °C-ot is.

Csapadékviszonyok szempontjából remek időszakot zárt a harmadik negyedév. Tavaly ilyenkor még azon gondolkozott az ember, hogy miképpen juthatna legalább némi vízhez az öntözés kapcsán, de az idei évben emiatt nem kellett sokat aggódnunk. Bár főleg az egyszerre nagyobb mennyiségek dominálták az időszakot, de ezek időbeni eloszlása éppen megfelelő volt mind az öntözés, mind pedig a levegő hőmérsékletének féken tartása szempontjából, és nagymértékben hozzájárultak a 2022-ben tapasztaltak feledtetéséhez. Ettől függetlenül azért megállapítható, hogy az időbeni eloszlást vizsgálva a negyedév első felében hullott az időszakra jutó csapadékmennyiség döntő része, az augusztus, de főleg a szeptember kevesebb esőt szolgáltatott.

A harmadik negyedév végeztével az igazgatóság területére vonatkoztatott halmozott csapadékösszeg 426,2 mm-en áll, mely jóval kedvezőbb, mint a tavalyi év azonos időszaka és nagyon minimá-

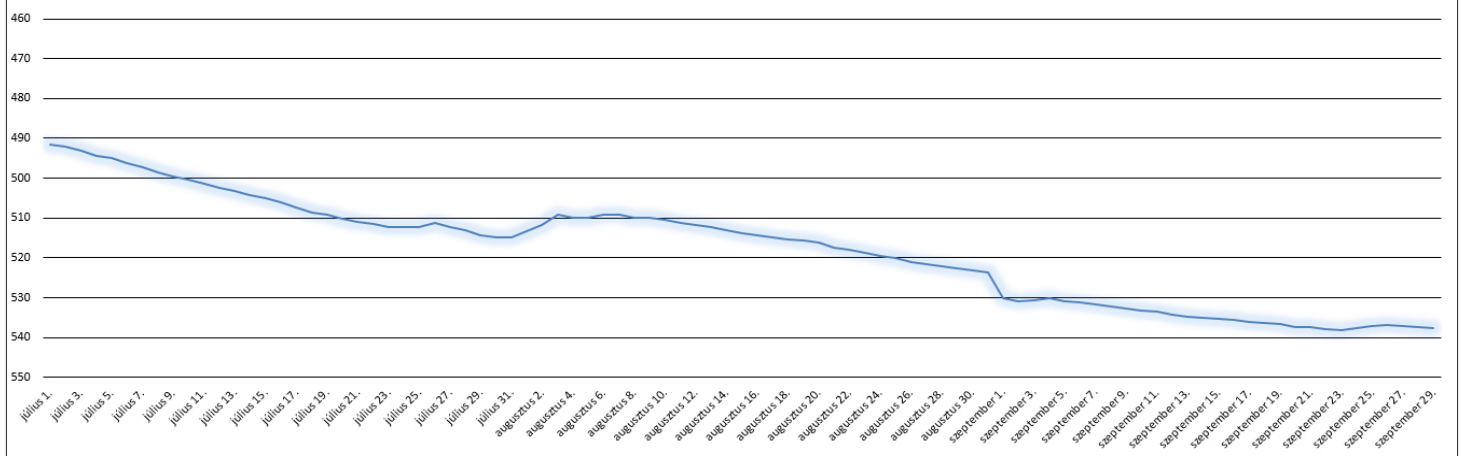
lissal tér el az időszakra jellemző sokévi 430,9 mm-től. Az állomások versenyében az éves összeg kategóriájában Gyula-Itceér tartja vezető helyét, amely szeptember végéig bezárólag 563,5 mm-es éves mérleget tart. Előnye azonban gyakorlatilag elolvadt, hiszen szorosan mögötte következik a Gyulai duzzasztó 563,3 mm-es összeggel, valamint a harmadik Szeregyháza 549,6 mm-rel. Az éremnek azonban két oldala van, így meg kell említeni az idén eddig legkevesebb mennyiséget szolgáltató állomást is, ez pedig Szarvas a maga eddig lehullott 302,5 mm-ével. Ezek a számok is utalnak rá, de egyébként az adatok alapján is elmondható, hogy a Gyulai Szakasz mérnökség területe kapta a legtöbb esőt, míg a szarvasi körzet ezúttal csapadékszegényebbnek bizonyult.

Annak ellenére, hogy az idei harmadik negyedév merőben más, mint tavaly ilyenkor, az egy nap alatt lehullott csapadékok közt nem születtek eget rengető értékek. A legnagyobb mennyiség 24 óra alatt 42,6 mm volt, melyet július 25-én észleltek Töviskes állomáson, de hasonló mértékű volt az augusztus 5-én lehullott 42,1 mm a Gyulai duzzasztónál, illetve az ugyanakkor Vésztőn hullott 41 mm.

A csapadékviszonyokról tehát összességében elmondható, hogy

Folytatás a 34. oldalon →

Napi talajvízszint-átlagok
(peremmagasságtól számolva, cm-ben)
2023. július-szeptember

kellemesebbé tették az idei nyarat, ha pedig az utolsó negyedév is hasonlóan pozitív lesz, akkor jó esély van „többletes” naptári évré is.

Talajvíz szempontjából a negyedév egészét alapvetően a csökkenés jellemezte. Mindössze egy olyan időszak volt, amikor ez a tendencia megtorpanni látszott, de hamar kiderült, hogy csak átmeneti volt, mert ezt követően a talajvízszint területi átlaga tovább csökkent. Mindez annak fényében különösnek hathat, hogy az előző

negyedéves, valamint a harmadik negyedéves csapadékviszonyok kedvezőbbek voltak, mint tavaly ilyenkor, mindenesetre ez a jelek szerint nem hatott érdemben a talajvizek viszonyaira.

A negyedév átlagos talajvízszintje (peremmagasságtól számolva) 518 cm-en volt, mely az előző negyedévhez képest nem kevés csökkenést jelent. Hónapokra lebontva ez a következőképpen nézett ki: júliusban 505 cm, augusztusban 515 cm, míg szeptemberben 535 cm volt a havi átlag.

Ha a napi átlagokat vizsgáljuk, ak-

kor ebből a tendenciából kiindulva nem meglepő módon a szeptemberi hónap szolgáltatta a legalacsonyabb értéket: ekkor szeptember 22-24-e közt, valamint a hónap utolsó két napján volt a legalacsonyabban az átlagos talajvízszint, mely 538 cm-t jelentett. A legmagasabban viszont nem meglepő módon a negyedév elején, egészen pontosan július 1-jén és 2-án volt, amikor 492 cm-en állt a napi átlag.

Kiss Kornél

HIDROLÓGIA

Hidrológia

Folyóink vízjárása július-szeptember hónapokban

A Körösökön a július-szeptember közötti időszakban többnyire duzzasztott állapotok uralkodtak, csak kismértékű emelkedés volt észlelhető. A duzzasztók folyamatos üzemeltetésével a nyári vízszint-tartás valósult meg.

A határon túlról érkező vízmenyiségek az időszak első felében a vízgyűjtő területen lehulló nagyobb mértékű csapadékkal párhuzamosan növekedni kezdtek. Az időszak közepén nyugodtabb vízjárást tapasztalhattunk.

A vízkészlet növelése érdekében folytatódott a tiszai víz betáplálása a Körös-rendszerbe. A betáplálás a III. negyedévben 4 ágon keresztül történt folyamatosan, vagy szakaszosan. A Keleti-főcsatornán keresztül Bakonszegnél a Berettyóba, valamint a Hortobágy-Berettyó-főcsatornán keresztül Ágotánál, a Nagykunsági-főcsatornán Öcsödnél, illetve Túrkevéniél.

Kukla Zsombor

